

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 472

Comissió de Cultura

Sessió 17, dimecres 18 de febrer de 2026

Presidència de l'H. Sr. Joan Ignasi Elena Garcia

Sessió 17 de la CC

La sessió de la Comissió de Cultura (CC) s'obre a ****. Presideix Joan Ignasi Elena Garcia, acompanyat de la vicepresidenta, Carme Renedo i Puig, i del secretari, Ernesto Carrión Sablich. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents Imma Ferret Raventós, Rocio Garcia Pérez, Guillem Mateo Sellas i Gisela Navarro Fuster, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jordi Bertran i Luengo, Francesc de Dalmasas i Thió i Lluís Puig Gordi, pel G. P. de Junts; Carles Campuzano i Canadés i Raquel Sans Guerra, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Pau Ferran Navarro i Lorena Roldán Suárez, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Manuel Jesús Acosta Elías, pel G. P. de VOX en Cataluña; Susanna Segovia Sánchez, pel G. P. Comuns; Laura Fernández Vega, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Sílvia Orriols Serra, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de la presidenta en funcions del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts davant la Comissió de Cultura per a presentar l'informe corresponent al 2024 (tram. 359-00017/15). Margarida Troguet i Taull, Consell Nacional de la Cultura i de les Arts. Sessió informativa o compareixença.
2. Proposta de resolució de suport a models culturals de proximitat i d'economia social com el de l'Orquestra Simfònica del Vallès i la Fundació Òpera a Catalunya (tram. 250-00762/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta de

resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 315, 139; esmenes: BOPC 365, 19).

3. Proposta de resolució sobre l'equiparació de la Fira Trapezi de Reus a d'altres fires estratègiques d'arts en viu (tram. 250-00776/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 321, 88; esmenes: BOPC 365, 20).

4. Proposta de resolució sobre la retirada del Pacte Nacional per la Llengua (tram. 250-00785/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 327, 16).

5. Proposta de resolució sobre el teatre auditori públic de Cambrils (tram. 250-00798/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 333, 35; esmenes: BOPC 380, 31).

6. Proposta de resolució sobre la conservació dels molins paperers (tram. 250-00804/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 333, 43; esmenes: BOPC 380, 32).

7. Proposta de resolució sobre la degradació de les voltes del circ romà de Tarragona situades a la plaça dels Sedassos (tram. 250-00807/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 333, 47; esmenes: BOPC 380, 33).

El president

Comencem la sessió de la comissió.

I, com saben, el primer punt de l'ordre del dia... Primer, si ha de notificar substitucions algun Grup... (*Veus de fons.*) Ara mateix, sí...

Rocio Garcia Pérez

Sí; gràcies, president. El diputat Alberto Bondesio substituirà la diputada Imma Ferret quan ella finalitzi el punt 2 i la votació del punt 2.

Gràcies.

El president

Molt bé, moltes gràcies.

Compareixença de la presidenta en funcions del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts per a presentar l'informe corresponent al 2024

359-00017/15

I, en primer lloc, agrair la presència dels membres del Conca, tots els representants i els treballadors de la casa, també. I, com saben, avui la compareixença és per explicar l'informe, per presentar l'informe corresponent al 24. I, per fer-ho, ens acompanyen més persones del Conca, però, particularment, la vicepresidenta i presidenta en funcions del Conca. I, també, el senyor Salvador Casals, que ens faran l'explicació i la presentació de l'informe per un temps de trenta minuts. I, després, els grups, cinc minuts cada Grup i, després, vostès deu minuts per respondre les preguntes que els formulin.

Gràcies i endavant.

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

Margarida Troguet i Taulí (vicepresidenta i presidenta en funcions del Conca)

Gràcies. Disculpeu. President, diputades i diputats, companys i companyes. Volem agrair a aquesta comissió l'oportunitat de poder intervenir avui per compartir algunes reflexions al voltant de l'informe anual sobre l'estat de la cultura i de les arts 2024, elaborat pel Conca. Avui m'acompanya aquí a la taula en Salvador Casals, membre del plenari del Conca. Però a la sala també hi ha la Núria Iceta, el Jordi Font, la Tània Safura, el director del Conca, el Joan Torrent, i un company de l'equip tècnic, l'Albert Martí.

Permetin-me assenyalar que aquesta compareixença es produeix en un moment institucional singular atès que el plenari del Conca, com saben, es troba d'ençà del juliol de 2024 en funcions. Aprofitem aquesta tribuna per reclamar als grups parlamentaris celeritat en la resolució d'aquest impàs.

Malgrat aquesta circumstància, el Consell continua exercint amb responsabilitat el seu mandat d'anàlisi, avaluació i assessorament independent en matèria de polítiques culturals. I per parlar d'eines, permetin-me també una apel·lació clara. Ara que les negociacions pressupostàries són en marxa, no podem diluir el compromís del dos per cent. No es tracta només d'augmentar la partida del Departament de Cultura, es tracta d'assumir una política de país. El compromís del camí cap al dos per cent ha de ser calendaritzat, sostingut i verificable. Sense aquest horitzó, el sistema cultural continuarà tensionat i vulnerable.

L'altra eina que tenim és la Llei de Drets Culturals, ara en marxa en els seus tràmits parlamentaris. Aquesta llei és l'instrument necessari per articular sistema i garantir l'accés i la participació cultural, per tal que sigui un dret per a tots els ciutadans de Catalunya, amb la singularitat que aquesta llei també parla dels drets dels treballadors de la cultura.

Anem a l'informe. *L'Informe Anual de la Cultura i de les Arts a Catalunya*, del que avui parlarem, no és només un exercici de diagnòstic sectorial, és una eina estratègica. El Conca, en compliment del seu mandat, ofereix una mirada independent, rigorosa, basada en dades sobre la realitat cultural de Catalunya, les seves forteses, les seves fragilitats i els reptes estructurals. La cultura, com saben, no és un àmbit accessori de l'acció pública. És un dret de la ciutadania, un factor de cohesió social, un espai de llibertat crítica i també un sector econòmic rellevant, que genera ocupació i valor afegit.

Tanmateix, l'informe posa de manifest una realitat persistent que no podem ignorar, la precarietat laboral que afecta artistes, creadors i professionals de la cultura. Amb trajectòries sovint marcades per la inestabilitat, la intermitència i la insuficiència de recursos. Aquesta situació no és només una qüestió sectorial, sinó un repte estructural que condiciona la qualitat, la continuïtat, la innovació i la sostenibilitat del nostre sistema cultural.

L'informe 2024 arriba en un moment de transformacions profundes, digitals, tecnològiques i demogràfiques, que afecten directament els models de recerca, creació, producció, distribució i accés a la cultura. La irrupció accelerada de la intel·ligència artificial obre oportunitats, és cert, però també planteja interrogants rellevants en matèria de drets d'autor, de sostenibilitat econòmica, de valor del treball

creatiu i d'equitat en el sistema cultural. En aquest context, la lectura que fem de l'informe no és merament descriptiva. Per nosaltres, pel Conca, l'informe ens permet detectar i aprofundir en qüestions urgents, que més endavant anirem concretant i que ens marquen el nostre full de ruta.

Per destacar alguns aspectes d'aquest informe, li passo ara la paraula primer al Salvador per tal que faci una mica de panorama del mapa d'aquest informe.

Moltes gràcies.

Salvador Casals i Romagosa (membre del plenari del Conca)

Moltes gràcies, Margarida. President, diputats i diputades, l'informe del 2024 perseguia tres grans objectius. Un, seguir augmentant el nombre de veus i mirades de l'informe anual. El segon, ajudar a reflectir millor la situació de les condicions de treball en el sector cultural. I el tercer, que era situar les persones al centre de l'informe.

En referència al primer objectiu, per aquest informe anual que vam presentar el mes de juliol, vam comptar amb la participació directa d'unes tres-centes vint persones, en l'anterior havien sigut tres-centes vint persones i en l'actual mil dues-centes vint. Més de mil dos-cents treballadors culturals que ens van ajudar a configurar el capítol central d'aquest informe, que era l'enquesta de condicions de treball d'artistes, creadors i professionals de la cultura. Una enquesta que creiem que aporta dades a una qüestió que sorgia a la presentació de l'informe anual de l'any anterior. Com pot ser que, si les dades del sector cultural són positives, aquesta abonança no arribi als treballadors i treballadores de la cultura?

El segon objectiu, que era el d'ajudar a reflectir millor la situació de les condicions de treball, el vam afrontar des de l'enquesta. L'enquesta ha esdevingut el nucli central d'aquesta edició de l'informe anual, formant part de la voluntat de la institució en posar l'accent al llarg de tot el 2025 en les condicions de treball que es donen a la cultura i per la que, a banda de l'enquesta, també es van tirar endavant dues iniciatives que la Margarida ampliarà més endavant. El procés d'escolta activa amb els sectors, centrada en les condicions de treball de cadascun d'ells i un estudi sobre les condicions de treball en els serveis externalitzats dels equipaments culturals públics, que també presentarem en breu aquest any 2026.

I el tercer objectiu era situar les persones al centre de l'informe. L'informe que presentem volia posar el focus en la precarietat estructural que afecta una part significativa dels seus professionals. L'informe evidencia una escletxa entre el creixement econòmic del sector, reflectit en l'increment d'ingressos, i la realitat de les condicions laborals. Salaris baixos, intermitència, pluriocupació i, sobretot, desigualtats entre perfils organitzatius i artístics. Tal com dèiem el dia de la seva presentació, potser hem de deixar de parlar de la precarietat laboral de la cultura per passar a parlar de l'especial vulnerabilitat del teixit artístic i creatiu.

Per tant, si intentéssim resumir el 2024, podríem dir que ha estat un any marcat per una intensa activitat cultural amb avenços significatius en inversió pública, creació artística i participació ciutadana, però també es van evidenciar fragilitats estructurals que posen en qüestió la sostenibilitat, l'equitat o la diversitat del sistema.

Bé, per tots aquells que ja coneixen el nostre informe anual, nosaltres sempre, en aquest mandat, hem intentat anar fent una evolució de l'informe any rere any per, una, tal com dèiem, poder recollir més veus i, segona, poder oferir la mirada el més àmplia possible amb relació a quin ha estat l'any de la cultura. Per això, l'informe s'estructura en un capítol dedicat a recollir esdeveniments i tendències i que ens aporten articulistes externs, on parlem d'arts escèniques, arts visuals, audiovisual i multimèdia, cultura digital, cultura popular i associacionisme, edició i creació literària, museus, patrimoni i arxius, música i llengua catalana.

L'informe també contempla un espai en què aportem la mirada des de l'exploració amb els articles específics que, en aquesta darrera edició eren drets culturals, intel·ligència artificial, que en seguirem parlant l'any actual, quan presentarem el proper informe anual, i cultura científica.

També, com no, hi ha un espai dedicat a la revisió de les polítiques culturals i l'espai de cultura en dades, on oferim dades sociodemogràfiques, pes econòmic de la cultura, estructura del sector, àmbits culturals, participació i pràctiques culturals, etcètera, i que no referirem, donat que ens trobaríem parlant de dades del 2024, dades del 2023 i algunes d'elles fins i tot anteriors. Per tant, preferim centrar l'interès de la compareixença d'avui en poder explicar, aprofundir una mica més sobre l'enquesta, que era l'eix central de l'informe, i després poder aprofundir en les conclusions i recomanacions que oferia el nostre informe al final.

Pel que fa a l'enquesta, hi van participar mil dos-cents dotze treballadors i treballadores culturals. L'enquesta perseguia tres objectius. Conèixer les condicions laborals i les característiques sociodemogràfiques dels professionals del sector, detectar problemàtiques específiques que afectaven el desenvolupament de la seva activitat i recollir la percepció dels treballadors i treballadores culturals sobre el seu entorn laboral. Si haguéssim de simplificar el mapa de participants, podríem remarcar que en destaca la dedicació, la precarietat i la passió per l'art i la cultura.

Algunes dades que podem destacar a l'informe, n'hi ha moltes més, són molt més àmplies, però n'hem recollit algunes que creiem que són d'interès d'assenyalar en el dia d'avui i en aquesta comissió. Un vint-i-tres per cent dels treballadors enquestats tenien uns ingressos per sota el salari mínim interprofessional i només un trenta-cinc per cent superaven el salari mitjà. Això suposa que un seixanta-cinc per cent dels treballadors culturals estan ingressant menys de trenta mil euros anuals. Un quaranta per cent ha de combinar diverses feines per garantir la seva sostenibilitat econòmica. Hi ha una relació directa entre ingressos baixos i necessitat de complementar-los amb altres activitats no culturals.

Només un deu per cent dels enquestats estan sindicats, un seixanta-cinc per cent està associat a alguna organització representativa. El quaranta-un per cent dels professionals dels grups d'activitat de creació i interpretació perceben ingressos anuals per sota el salari mínim interprofessional, mentre que els grups d'activitats de gestió i tècnica, només un quinze per cent o el deu per cent es troben en aquesta situació.

La precarietat és especialment notable entre els autònoms o els perceptors de drets d'autor, ja que el trenta o el trenta-quatre per cent ingressa menys del salari mínim interprofessional.

Si analitzem també la desigualtat, que era un dels aspectes que afrontava l'enquesta entre homes i dones, els homes tenien uns ingressos més alts, un quaranta per cent superaven el salari mitjà amb relació al trenta-tres per cent en el cas de les dones.

I finalment, si analitzàvem les dades dels autònoms, en destacava que un vint-i-tres per cent estava donat d'alta de forma intermitent i que un terç treballava més de quaranta hores setmanals. També, encara referit als autònoms, manifestaven que o

no van fer o no havien pogut fer vacances el 2024, un quaranta-u per cent d'aquests treballadors, mentre que, si això ho busquem en l'àmbit dels treballadors amb contracte laboral, això només seria el vint per cent.

Com hem dit a l'enquesta, també ens aproximàvem a les seves percepcions amb relació a la satisfacció i el reconeixement i els resultats, i ens van donar el resultat que el setanta per cent estava satisfet amb la seva feina, però també el setanta-u per cent considerava que el seu treball no tenia el reconeixement social que es mereixia.

I finalment, ja en l'àmbit de les dades, el quaranta per cent afirmava que la seva activitat dificultava la conciliació familiar i que un trenta-dos per cent havia patit algun tipus de discriminació en el seu entorn laboral.

Per tant, les conclusions de l'enquesta serien que el sector cultural combina passió i precarietat, que persisteixen desigualtats de gènere en ingressos i oportunitats, que els ingressos són baixos, especialment entre autònoms i perceptors de drets d'autor, que sovint han de compaginar feines, que la sindicació és baixa, fet que limita la defensa col·lectiva dels drets dels treballadors; que, malgrat les dificultats, molts professionals es mostren satisfets amb la seva feina, tot i sentir-se poc reconegut socialment, i que la formació contínua és clau per a la professionalització del sector, però cal millorar l'oferta pública i avançar en el reconeixement de l'experiència professional.

Però, com els deia, aquest és un primer bloc que volíem destacar, però i ara passem a destacar el de les conclusions i les recomanacions del nostre informe. Les principals conclusions. L'any 2024 els drets culturals van ser poc presents a les relatories dels articles, esdeveniments i tendències, i sobre això caldria reflexionar-hi. Segurament posa manifest el repte de garantir que els drets culturals no siguin només un marc discursiu, sinó una realitat tangible per totes les persones arreu del país i en totes les expressions culturals.

La cultura no és sostenible sense dignitat laboral. A l'informe parlàvem d'increments de recaptació en teatres d'un nou per cent, increments de facturació del sector editorial català al mercat espanyol d'un set per cent, o l'increment notable a les partides pressupostàries destinades, per exemple, al patrimoni cultural, amb un

quaranta per cent d'augment, innovació i cultura digital o subvencions a fons perdut. I al davant, les dades de l'enquesta que acabem de referir.

La precarietat també es manifesta en termes de representació i diversitat. La manca de diversitat etnoracial entre els professionals de la cultura reflecteix desigualtats estructurals, que van més enllà de la dimensió econòmica i que afecten l'accés, la visibilitat i la participació de la vida cultural. Una realitat que queda recollida a l'informe, però que també identificàvem a l'informe publicat el 2024 sobre el tractament de la diversitat cultural a les institucions culturals catalanes.

L'enquesta ens mostrava que només un deu per cent dels treballadors que van respondre estaven sindicats. Causes? Els propis participants a l'enquesta n'apuntaven algunes. La naturalesa fragmentada i autònoma de moltes trajectòries professionals. La manca d'un sindicat específic que entengui les particularitats del treball cultural. El que evidencia és una feblesa estructural en la defensa dels drets laborals dins del sector. Es posen de manifest desequilibris importants entre el sector públic i el privat. Terminis de pagaments excessius, sous per les mateixes posicions que són inferiors a les empreses que treballen per l'Administració als que perceben les persones contactades directament per aquesta. Manca de reconeixement de categories professionals o, per exemple, condicions laborals inadequades.

També ens referíem als reptes i amenaces relacionats amb la intel·ligència artificial i la cultura. Des de la generació de continguts que pot reduir oportunitats laborals, fins a la invisibilització d'expressions culturals minoritàries o no hegemòniques. Un dels apartats destacats és el referit a l'ús del català. L'any 2024 va evidenciar que, tot i els esforços institucionals i alguns èxits puntuals, l'ús del català en l'àmbit audiovisual i digital encara plantejava grans reptes. No ens referim a l'ús social, que és preocupant, sinó a l'anàlisi dels esforços que s'estan fent des de l'impuls institucional amb dotacions històriques i el contrast que trobàvem, per exemple, en la baixa demanda de reproduccions en català a les plataformes, amb tan sols un 4,2 per cent.

Una de les demandes més reiterades per part dels agents culturals el 2024 va ser la necessitat d'una presència més sòlida i diversa de la cultura als espais de comunicació, tant en mitjans tradicionals com en entorns digitals. Ens consten i es descriuen avenços importants, però a tall d'exemple encara hi ha àmbits com la

música clàssica, la dansa, les arts visuals o la recerca cultural que tenen una visibilitat molt reduïda.

L'informe també posa la mirada en relació als desequilibris. Al seu article, Pere Antoni Pons ens parla dels canvis a la distribució editorial. Esteve Molero ens parla a l'article de música de la concentració de la programació en un nombre reduït d'artistes i esdeveniments i de la seva localització majoritàriament en àrees de Barcelona i Girona. O, per exemple, en el cas de l'audiovisual la concentració de l'èxit es produeix en uns pocs títols, sovint impulsats per grans campanyes de promoció en detriment de propostes més arriscades i innovadores.

A l'informe es valora molt positivament l'impuls al llarg del 2024 en l'activació d'equipaments patrimonials arreu del territori, però també recollíem les preocupacions expressades en relació amb la seva sostenibilitat econòmica i funcional, ja que en alguns casos la seva obertura no ha anat acompanyada d'un pla de sostenibilitat clar ni una dotació pressupostària suficient.

Les conclusions de l'informe també destinen un espai de reflexió al voltant del concepte espai, ja que diversos articulistes reflectien una transformació en els formats i els usos dels espais culturals, com també en les expectatives del públic.

Un dels aspectes que també recull l'informe és la preocupació amb relació a la preservació del patrimoni musical i escènic català. N'era un exemple la manca d'un espai del Museu de les Arts Escèniques, o la proposta de crear l'Institut de Patrimoni Cultural Català, dos elements que apunten cap a la necessitat de tractar amb profunditat el paper dels agents i institucions en relació amb aquest patrimoni. També en aquest apartat relacionat amb el patrimoni ens referim a l'impacte que haurien de tenir les efemèrides culturals. Una estratègia coordinada i ambiciosa podria convertir-les en motors de difusió cultural, educació patrimonial i projecció internacional.

Les dades i els mapes ens segueixen mostrant desequilibris significatius entre territoris, especialment entre les àrees metropolitanes i les zones rurals o perifèriques, com les Terres de l'Ebre, l'Alt Pirineu o parts de la Catalunya Interior.

I ja per finalitzar les conclusions, l'any 2024 ha reconegut el valor transformador de les arts en l'aprenentatge i en la formació integral de l'alumnat. En destaca iniciatives com la posada en marxa del programa per la millora de la presència de les Arts i la

Cultura en l'Educació, una iniciativa conjunta dels departaments de Cultura i Educació i Formació Professional, que obre la porta a una nova etapa de col·laboració estructural entre els sectors cultural i educatiu.

El buit de les dades segueix sent un element destacat a l'informe. Cultura en dades n'és una mostra, però també en són les referències que trobem a l'article de la música de forma significativa. L'activació de l'Observatori de Cultura és una excel·lent notícia del 2024, que té per davant el repte de consolidar-se com una font de dades robusta, actualitzada i transversal i en la que celebrem l'avenç que s'ha produït amb el programa temporal que tot just ara, a finals de gener, s'aprovava.

També recollim els neguits en relació a la necessitat urgent de simplificació administrativa, especialment amb relació a la gestió de les subvencions i ajuts públics, un fet que afecta especialment estructures petites, que acaba generant desigualtats d'accés a recursos públics.

I finalment, en les conclusions parlàvem de la vulnerabilitat dels projectes culturals i tornem a posar les persones al centre del relat. Esgotament d'equips organitzatius, manca de finançament, pèrdua de sintonia amb les administracions locals o canvis en les direccions i orientacions d'equipaments, que generen incerteses i poden desdibuixar projectes amb trajectòries que semblaven consolidades.

I ja per finalitzar, algunes recomanacions finals de l'informe del 2024. Cal millorar les condicions laborals del sector cultural, cal garantir la implementació efectiva de la Llei de Drets Culturals, cal incorporar la diversitat com a criteri estructural, cal revisar els models de col·laboració publicoprivada, cal enfortir l'ús social del català en l'àmbit digital i audiovisual, cal assegurar la sostenibilitat dels equipaments culturals, cal reforçar l'aliança entre cultura i educació, cal simplificar la burocràcia en les gestions públiques i cal consolidar l'Observatori de la Cultura.

Ara tornaré a donar la paraula a la Margarida per continuar la presentació.

Margarida Troguet i Taull (vicepresidenta i presidenta en funcions del Conca)

Gràcies, Salvador. Doncs per anar avançant, si m'ho permeten, ara farem quatre pinzellades de què ha fet el Conca arran d'aquest informe. Hem centrat la mirada en l'any 2025, del que ens ha sortit una mica de la idea d'aquest informe, d'aquest article central que parla de les condicions de treball. Per tant, hem fet arribar unes

diapositives, no sé si les tenim... No sabem? Potser estan aquí? (*Veus de fons.*)
D'acord, gràcies. Doncs som-hi. El que veurem aquí és una mica el procés d'escolta activa. El Salvador ja ha parlat d'aquesta enquesta, que és la que ens va obrir una mica les portes.

Després hem fet un treball d'un procés d'escolta activa, que han estat més de vint reunions de treball amb representants d'estructures culturals, de diverses associacions, que això ha implicat un centenar de persones. Arran d'això, vam arribar al mes de novembre, convocant un Concalab, una jornada de reflexió sota el títol Els malestars de la cultura, reptes i oportunitats per a la millora del treball cultural. Algun membre de la sala ens hi va acompanyar, moltes gràcies per ser-hi. En aquesta jornada vam presentar un document de treball que recull recomanacions per a les administracions públiques, per a les associacions professionals i sindicats del sector, per als equipaments i agents que desenvolupen activitat cultural i també per a artistes i treballadors culturals.

En aquest moment, aquest document encara el tenim en procés de taula de contrast, que l'estem afinant per tal de poder-lo fer córrer i ens hem compromès amb el sector a tornar-ne a parlar el 2027, arran del seguiment. En aquest 2026 presentarem tots els estudis que hem anat elaborant durant aquest 2025, arran d'aquest informe que presentem avui del 2024. Aquests estudis, el proper dia 26 de març, si ens voleu acompanyar, a l'Escola Massana presentarem aquest informe del que també ha parlat el Salvador, *Informe de les condicions laborals dels serveis externalitzats dels equipaments culturals públics*. Aprofitem aquesta tribuna per convidar-los a que ens hi acompanyin, perquè l'informe posa l'èmfasi en els sistemes de concursos i licitacions i les pràctiques que se'n deriven.

Estem recopilant també tota la documentació generada a partir d'aquesta enquesta, d'aquest procés d'escolta activa i d'aquest Concalab. Tot el material que ens han fet arribar també les associacions sectorials, el que els agraïm moltíssim. Un material que fa referència a les condicions de treball i les bones pràctiques. Publicarem tota aquesta documentació en format de llegat a finals d'aquest primer semestre.

Pel que fa al 2027 ja hem començat i hem emplaçat una nova jornada per donar comptes del seguiment de tot aquest 2025 i 2024. Més enllà d'això, pel que fa als ensenyaments artístics i també arran de l'informe anual, el mes de maig presentarem

els següents estudis: Professionalització de l'alumnat titulat en estudis musicals superiors, professionalització de l'alumnat titulat en estudis superiors en arts escèniques, art dramàtic i dansa, i professionalització de l'alumnat titulat en formació professional en arts del circ. Com saben, no podem fer estudis sobre els estudis superiors de circ perquè no n'existeix en aquest país. Aquest informe el que estudia és com es fa el pas des de la graduació de l'alumnat en aquestes escoles superiors fins a la incorporació al mercat de treball.

També el mes de maig presentarem l'estudi l'Educació Superior Artística a Catalunya Anàlisi, Diagnosi i Proposta. És un estudi que analitza les perspectives d'evolució dels estudis artístics superiors, tant els de les escoles superiors com els de graus universitaris a partir del marc legal vigent inclòs a la nova Llei Estatal d'Ensenyaments Artístics Superiors, que es va aprovar justament el 2024.

Pel que fa al Fòrum de les Arts a l'Educació estem treballant colze a colze amb el Departament de Cultura, el d'Educació i el d'Universitats per presentar el Tercer Fòrum de les Arts a l'Educació a finals de novembre d'enguany. Els informarem i els convidarem a participar-hi.

Però com podem veure en aquest tema de les Arts i l'Educació, nosaltres encara ens preguntem com podem enfortir l'educació artística, com podem vincular de manera decidida tots els àmbits educatius, què hem de fer perquè l'accés a la cultura i a les arts sigui veritablement universal, i com podem garantir unes condicions de treball dignes per a artistes i professionals.

Més enllà d'aquest fil conductor, que ve derivat d'aquest informe anual en el qual hem estat treballant tot aquest 2025, el Conca continua desenvolupant totes les funcions que per llei li són encomanades. Ja hem fet les avaluacions estratègiques dels catorze equipaments nacionals. El Teatre Nacional, el Museu Nacional de la Ciència i de la Tècnica, el Museu d'Història, el MACBA, el Museu d'Arqueologia, el MNAC, el Mercat de les Flors, l'Auditori, el Liceu, el Teatre Lliure, el Palau de la Música, l'Arxiu, la Biblioteca i la Filmoteca de Catalunya. Actualment estem elaborant i presentant els informes de seguiment. Demà mateix al matí anirem a l'Auditori i presentarem el segon informe de seguiment de l'Auditori. I durant aquest any també lliurarem els informes de seguiment a la Biblioteca, la Filmoteca, l'Arxiu Nacional i el Liceu.

També estem treballant en el disseny d'una nova metodologia, una metodologia d'autoavaluació que sigui útil per a tots els equipaments culturals i artístics del país, tant públics com privats. De moment es troba encara en fase beta, en un procés d'assaig i millora.

Pel que fa als Premis Nacionals, els informem que la segona setmana de març es publicarà la convocatòria. Com saben, són les associacions culturals del país les que poden presentar candidatures. Els animem a fer-ne difusió entre les associacions amb les quals estiguin vostès vinculats. Els Premis, com ja vam fer l'any passat, s'atorgaran la primera quinzena d'octubre. També els hi comunicarem i els hi convidarem.

Totes aquestes línies de treball en genèric de les quals hem parlat estan travessades per valors i mirades acurades cap a la diversitat, la sostenibilitat, l'accessibilitat i la paritat. En definitiva, per tot allò que fa referència a l'equitat i a la igualtat d'oportunitats.

Ara mateix estem treballant en l'Informe anual 2025, que volem presentar el mes de juny. Ja els avancem que tornarem a demanar hora per venir a aquesta comissió durant el mes de juliol per presentar-los les principals conclusions i recomanacions. Els volem fer saber que arran d'aquest procés d'escolta activa i de l'informe anual del 2024, el capítol central estarà dedicat a la intel·ligència artificial. Va ser un tema recurrent en totes les taules de treball i hem volgut aprofundir-hi. Ho estem concretant a través d'una enquesta que ja hem tancat i de diverses taules de treball amb artistes, divulgadors, investigadors, juristes i gestors culturals, per abordar aquest neguit que s'ha obert amb molta força i preocupació en l'àmbit artístic.

En definitiva, l'informe anual és una eina que ens permet detectar cap on hem de mirar i com podem ser útils des del Conca per tal d'enfortir tots els agents de la cadena de valor del sistema cultural del país i millorar-ne les pràctiques artístiques i culturals.

Moltes gràcies per la vostra atenció.

El president

Moltes gràcies a tots dos. I ara els passo la paraula als grups per cinc minuts i comencem pel Grup de Junts per Catalunya, el senyor Jordi Bertran.

Jordi Bertran i Luengo

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies per la feina que feu. Nosaltres avui no farem intervenció agafant-nos amb el primer punt que heu esmentat, que és que considerem que el Govern no compleix amb la Llei del Conca, que és nomenar aquests set membres que ha de tenir el Plenari i per tant us agraïm moltíssim la professionalitat i la feina, però considerem que aquest tema s'ha de resoldre.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara en nom d'Esquerra Republicana la diputada Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Ara dubtava, però és el Parlament, no?, qui nomena els membres del Conca. Per tant, és aconseguir una majoria suficient i posar-nos d'acord. Per tant, el Govern té culpa de moltes coses, però en aquest cas corresponen als grups parlamentaris arribar a un acord, per tant, no entenem aquest posicionament. En qualsevol cas, agrair a la senyora Troguet i al senyor Casals la presentació de l'informe. Totes les dades aportades és que no sé ni per on començar, perquè realment és molt de material i hi ha moltes línies per on atacar-ho.

En primer lloc, agrair també l'increment de nombre de mirades passant d'aquestes tres-centes a aquestes mil dues-centes, que segurament ens ajuda a tenir una fotografia més aproximada de quina és la realitat del sector cultural, una diagnosi rigorosa. I agraïm que no ens quedem només amb la diagnosi sinó que hi hagi –vostè ho deia–, aquesta eina estratègica amb tota una sèrie de propostes i recomanacions que jo crec que també des del poder legislatiu hem d'escoltar, hem d'atendre. N'hi ha dues de molt clares que ens afecten directament en l'àmbit competencial del Parlament de Catalunya.

Una és la que té a veure amb la Llei de drets culturals que tot just ha començat la seva tramitació i, per tant, aquí ja els llenço la primera pregunta. És a dir, què és el que sí o sí ha de tenir en compte aquesta Llei de drets culturals? Vostès han pogut veure la Llei i segur que els farem comparèixer també en la ponència de Llei però, en qualsevol cas, si ens poden dibuixar una mica quina és la primera línia d'intervenció.

Després voldria posar el focus en, bé, després l'altra qüestió és la que té a veure amb els pressupostos i des del Grup d'Esquerra Republicana tenim molt clar que les prioritats polítiques bàsicament es demostren en prioritats econòmiques i prioritats pressupostàries i voldria recordar l'esforç importantíssim que va fer l'anterior Govern per incrementar el pressupost de cultura que havia estat estancat durant molt de temps. Hi havia una projecció d'un pressupost que no es va arribar a aprovar però, en tot cas, des d'Esquerra Republicana en una hipotètica negociació de pressupostos aquesta és una línia prioritària i, per tant, seguirem apostant per aquest dos per cent cultural, que és essencial per poder dur a terme totes les qüestions que es plantegen.

Després, un dels temes que ens preocupa i ara hi feia referència la senyora Troguet, és el tema de les arts escèniques i l'educació per arribar de manera universal a tots els escolars del nostre país. Aquí creiem que hi ha una bretxa molt evident entre aquells que es poden permetre aquestes activitats extraescolars en l'àmbit artístic, sigui teatre, sigui música, dansa i els que no. I aquí sí que tenim un repte de país i també els voldria preguntar posant èmfasi en aquesta qüestió, perquè al final són desigualtats que poden semblar petites en els inicis de les trajectòries, però que acaben sent abismals al final i tenen un impacte molt directe també en tenir una societat crítica, una societat que pugui pensar per si mateixa i per tant aquí sí que els voldria preguntar per aquesta qüestió.

Després tampoc podem obviar i la llei de drets culturals també ho aborda, en aquest cas segurament competencialment toca a Madrid amb l'Estatut de l'Artista, però sí les condicions laborals que al final les dades que vostès avui han exposat el que fan és constatar una cosa que més o menys coneixem però quan tens les dades encara veus més la magnitud de la tragèdia, que hi hagi un vint-i-tres per cent de professionals del sector de la cultura que estiguin per sota del salari mínim interprofessional, o que hi hagi un quaranta-u per cent dels autònoms de l'àmbit de la cultura que no hagin pogut fer vacances, vull dir, em sembla que és una realitat que no ha d'existir, però que les dades ho constaten i per tant preocupació també, què podem treballar des de la llei de drets culturals en l'àmbit competencial català tenint en compte que això correspon a Madrid, què és el que podem fer nosaltres des d'aquí.

I en l'àmbit de la llengua també preguntar-los, perquè sí que l'anterior Govern va fer una aposta molt decidida per incrementar el nombre d'ajuts o de recursos destinats a

la producció audiovisual catalana, i com això pot significar també que l'ús social de la llengua, especialment en un àmbit tan creixent, en un àmbit que va tan dirigit també especialment al públic jove, doncs com podem fer que aquests recursos que destina l'Administració pública acabin tenint conseqüències positives pel que fa a l'ús social de la llengua.

Faria deu mil preguntes però se m'acaba el temps i vostès tampoc tindran temps per respondre'm. En qualsevol cas ja hem anotat les cites que ens han facilitat, el 26 de març i tota la resta, i les seguirem amb moltíssima atenció.

Moltíssimes gràcies per la feina i des del Grup d'Esquerra Republicana treballarem per arribar a aquest consens necessari per poder fer la renovació, que evidentment pertoca i tenen tota la raó.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I ara, pel Grup del Partit Popular la diputada Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí; moltes gràcies, president. Agrair doncs a la senyora Troguet i al senyor Casals i també a la resta de membres del Conca que avui ens acompanyen per exposar-nos aquest informe, que pertany a 2024, estem al 2026, jo m'imagino que les coses no han millorat gaire, sobretot quan parlem de temes que són recurrents en aquesta comissió com tot el tema de la precarietat laboral o fins i tot un dels que ens preocupa especialment, és com està avançant tot el tema de la intel·ligència artificial i tots els problemes que això comporta.

I, de fet, jo les meves preguntes anirien per aquí sobretot en un tema de drets de propietat intel·lectual. És a dir, què passa amb l'autoria d'aquell contingut que genera la intel·ligència artificial, però no només aquell contingut que genera, sinó també aquelles dades, aquelles fonts que utilitza la intel·ligència per entrenar-se i poder generar aquest contingut, que és un tema que ens preocupa i, de fet, aquí hem tingut ja alguna compareixença d'associacions de músics i resta del sector cultural preocupats amb aquest tema.

És veritat que a nivell de la Unió Europea s'està treballant, crec que la intel·ligència artificial va més ràpida que la nostra i, per tant, anem a veure com ho podem conjugar tot, però sí que m'agradaria preguntar-vos si considereu que des del Parlament també hem de fer alguna mena d'iniciativa legislativa en aquest sentit, si potser hem d'aprofitar la llei que tenim en marxa de drets culturals que comença ara la ponència. I més que res també el vostre parer des del Consell de la Cultura i de les Arts.

I després pel tema que parlàveu de la precarietat laboral, és veritat que amb el tema de l'estatut de l'artista sembla que la cosa podem posar fil a l'agulla però sí que és un tema, com deia, que venim arrossegant, que és estructural, i també suposo que en les properes setmanes que tindrem oportunitat també de parlar sobre pressupostos, crec, doncs en parlarem també d'aquest tema amb la consellera i a veure què podem fer.

Per part meva, res més i moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara el diputat de VOX en Catalunya, endavant.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies senyor president. Senyora Troguet, senyor Casals, moltes gràcies per la seva exposició. Jo m'abstindré de fer cap comentari perquè, per una banda tenim el nostre abast l'informe sencer, estem estudiant-lo, i per altra banda, doncs ja han fet vostès cinc cèntims d'allò que és més important que pràcticament es repeteix any rere any i és sobretot aquesta desproporció que existeix entre la precarietat dels treballadors del sector i d'alguna manera l'auge del món cultural en les seves diverses manifestacions.

Per tant, gràcies per la seva exposició i estarem amatents a la resta d'informes que ens han anunciat que aniran sortint.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara, en nom del Grup de Comuns, la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Jo volia també agrair la intervenció i sobretot excusar-me perquè no he pogut arribar a l'inici, només he pogut escoltar la meitat i amb interrupcions, però efectivament teníem l'informe. I sí que volia com destacar algunes de les coses que sí que he arribat a escoltar però que havia pogut veure a l'informe i que, en realitat, algunes de les conclusions i recomanacions segueixen anant molt en la línia dels informes anteriors, cosa que crec que posa sobre la taula que no hem aconseguit avançar gaire en alguns dels temes que es plantegen justament als informes del Conca.

I això no és tant un qüestionament als informes, evidentment, sinó a la capacitat que tenim després tant des de l'executiu com del legislatiu de fer alguna cosa per canviar aquestes conclusions i aquestes recomanacions. Per tant, crec que sí és una mica posar sobre la taula i potser preguntar-los què creuen que s'hauria de fer més per aconseguir que algunes de les qüestions que s'apunten als informes com, per exemple, els temes de la precarietat es prioritzin i hi hagi realment algun canvi en aquestes condicions.

Hem pogut escoltar també representants del món artístic, actors, gent que es dedica als diferents arts de la cultura han vingut a comparèixer i la qüestió de la precarietat i de la vulnerabilitat, que hi ha uns alts nivells fins i tot de gent que es dedica a les arts que segueix estant en risc de pobresa, fins i tot. Evidentment no hi ha gala dels Gaudí que no se'n parli, per exemple, de l'accés a l'habitatge, i crec que és una de les qüestions que tenen molt a veure amb aquesta precarització i aquesta vulnerabilitat, aquesta dificultat per viure de la seva feina i de la seva vocació, que moltes vegades ho han de compaginar i potser són professors a instituts, o potser treballen de tècnics d'il·luminació per un altre tipus de cosa.

Lavors sí que d'alguna manera preguntar-se quin hauria d'estar el revulsiu definitiu per posar fi a aquesta precarització, quines mesures creuen que s'haurien d'aplicar concretes. Entenem que s'està treballant a l'Estatut de l'Artista i sí que els hi voldria preguntar una mica, que ens facin una valoració de com està avançant aquest tema i com el veuen per endavant.

I una altra de les qüestions que reiteradament anem parlant també en aquesta comissió és el tema de la formació, l'accés a les formacions en les arts, que sí que és veritat que hi ha tots els batxillerats artístics, però que arriba un moment que quan

has d'entrar ja a una formació més especialitzada com els mòduls de segon grau els mòduls de grau superior o els ensenyaments superiors universitaris, per exemple, en alguns àmbits són molt poques places i amb costos molt alts. Per exemple, el que vol estudiar cinema ha d'assumir unes despeses d'inscripció i de matrícula molt altes, i això acaba sent un fre molt gran per la gent que ve de classes amb una situació econòmica més desafavorida.

Crec que, per exemple, el fet que no existeixi realment uns estudis de cinema públics, d'una universitat pública, fa que al final hi hagi poques places, que siguin poques places per poca gent, amb un cert nivell econòmic i adquisitiu. I, a més a més, les beques no acaben de cobrir tothom que potser hauria de necessitar. Per tant, preguntar-los com realment podríem garantir l'accés universal i públic a les places d'ensenyament superior de les arts.

I finalment, una darrera pregunta que també ha anat sortint diverses vegades és, el Conca dona els Premis Nacionals de Cultura, crec que és una cerimònia a la que anem molts representants dels grups parlamentaris i els que ens agrada molt conèixer la feina que fan aquestes entitats i aquestes persones, però d'altra banda ens hem trobat que algunes d'aquestes entitats que reben el Premi Nacional de Cultura després tenen molts problemes per garantir la seva sostenibilitat. És a dir, se'ls fa un reconeixement que la feina que fan és fonamental per la cultura a Catalunya, però aquest reconeixement no va de la mà de polítiques concretes per garantir que la puguin seguir fent i acaba sent una cosa una mica contradictòria.

I ara estic pensant això, en la gent de Xamfrà, que vam poder anar a veure les actuacions que feien, que han rebut el Premi Nacional, però que ens avisen que estan a punt de tancar la persiana perquè no és sostenible l'actuació que fan. I llavors preguntar-los quines creuen que haurien de ser aquestes polítiques o què s'hauria de fer per garantir que, com a mínim, aquells que són reconeguts amb aquest Premi Nacional de Cultura, que per tant han passat tota una sèrie d'informes i de controls de qualitat i de valoració de l'impacte de la seva feina, doncs puguin continuar fent la feina per la qual han sigut reconeguts.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara, pel Grup Socialistes i Units per Avançar, la diputada Rocio Garcia.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, president, molt bona tarda. Gràcies, senyora Troguet i senyor Casals, també vull saludar tots els membres del Conca que avui ens acompanyen. Bé, un cop més ens demostren la seva inestimable aportació a la cultura del nostre país pels anàlisis rigorosos i la concreció de les propostes que ens presenten com a organisme que emana per llei d'aquest Parlament. El Conca reafirma –crec jo, creiem nosaltres–, el seu prestigi i la seva utilitat pública. Per tant, tots plegats i totes plegades faríem bé en vetllar pel seu enfortiment i protecció, tant per part dels grups que som aquí presents i els partits que representem i que diem defensar una cultura més democràtica, més lliure, lliure de manipulacions i d'utilitats polítiques, perquè sigui plural i lluny de sectarismes.

Des del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar defensem una cultura accessible, que no exclogui ningú, que generi oportunitats d'expressió i de creació a les persones que així l'estimin i ho desitgin i també els sectors professionals, que cohesioni Catalunya socialment i territorialment. Els drets culturals han de ser per tothom i la llei que haurà de sortir d'aquest Parlament, ara que comença la seva tramitació, és l'oportunitat que tindrem per garantir-los i blindar-los perquè ningú mai més pugui fer de la cultura un espai elitista, uniforme, dogmàtic i mancat de llibertats i de pluralitat. Amb la Llei de Drets Culturals, sens dubte s'avançarà i avançarà la societat catalana cap a una major quota de progrés i de justícia social.

I respecte a l'informe 2024 remarcar –i és el que pensem–, que està elaborat sempre amb molta rigorositat, però que justament el que avui presenten té dades del 2023, per tant, no es veuen reflectits els resultats de les polítiques culturals de l'actual Govern. Ho podem veure en els següents informes i també en aquestes propostes que avui ens han fet i que veurem aviat. Tanmateix, el nostre Grup Parlamentari valorem positivament que un dels eixos centrals de l'informe del Conca del 24 estigui centrat en les condicions de treball del sector cultural, al que dediquen un capítol sencer, el capítol quart, i en el qual ressalten la vulnerabilitat d'aquesta precarietat laboral que tant ens preocupa dels treballadors i les treballadores i també la bretxa de gènere, que també és molt present encara.

Considerem que l'informe ha complert la seva finalitat, generar coneixement útil per impulsar millores reals en les condicions de vida i laborals de les persones que sostenen la cultura del nostre país. L'informe del Conca, llavors, analitza els salaris baixos, la intermitència, la incidència de la IA, la necessitat de pluriocupació, la desigualtat entre perfils organitzatius i artístics com a factors claus de la vulnerabilitat dels sectors professionals i dels treballadors i les treballadores de la cultura, que a Catalunya representen un total de dues-centes mil persones, el que suposa prop d'un sis per cent de la població total ocupada a dia d'avui a Catalunya.

No són només dades, només números o percentatges, són vides, són persones, són famílies que han de poder fer realitat el seu projecte de vida laboral amb dignitat personal i també pensem en una dignitat professional que es mereixen tenir reconeguda. Per tant, es fa necessari i imprescindible fer avançar la cultura amb polítiques públiques culturals que garanteixin drets laborals, l'estabilitat i el progrés dels sectors culturals i professionals i gràcies també a la feina que fa el Conca, doncs, posa l'accent allà on realment encara fa falta avançar.

Estem convençudes des del nostre Grup Parlamentari que l'assoliment d'uns nous pressupostos a Catalunya i també pel Departament de Cultura suposarà més recursos per emprendre polítiques culturals orientades a garantir aquests drets culturals del conjunt de la ciutadania, també del sector professional i evidentment del sector cultural en el seu conjunt, que tant necessita aquest suport públic per continuar avançant amb els recursos, com deien, tan necessaris i aprovats per aquest Parlament.

Jo crec que, avui preguntes en concret no li voldria fer, crec que han fet un anàlisi molt exhaustiu, estarem molt amatents a tot allò que ens detallen, les propostes que ens fan, farem seguiment d'elles i evidentment seguirem atentes a tot el que ens proposa el Conca, que evidentment és necessari i ho necessita la cultura i ho necessita Catalunya.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. (*Jordi Bertran i Luengo demana per parlar.*) I demana la paraula el diputat Bertran...

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. Bé, no, en tot cas...

El president

Per al·lusions o per...

Jordi Bertran i Luengo

S'ha contradit una...

El president

Per contradiccions...

Jordi Bertran i Luengo

La breu intervenció que hem fet. En tot cas, dir que l'article 3 de la Llei del Conca, especifica que és la Presidència de la Generalitat qui ha d'elaborar la proposta de llista de membres del Consell.

Per tant, en tot cas, nosaltres sí que demanem que s'elabori i que a partir d'aquí s'iniciï el tràmit.

Gràcies.

El president

Gràcies. *(Raquel Sans Guerra demana per parlar.)* Diputada...

Raquel Sans Guerra

Una proposta que ha de votar una majoria qualificada d'aquest Parlament. Per tant, sobretot on recau la responsabilitat, més enllà de les negociacions que hi pugui haver dins els despatxos, és en la sobirania d'aquest Parlament.

El president

Té la paraula –gràcies als dos diputats, abans de res–, i té la paraula la vicepresidenta en funció de vicepresidenta.

Margarida Troguet i Taull (vicepresidenta i presidenta en funcions del Conca)

Nosaltres, per respondre una mica aquesta pregunta, no hem vingut al Parlament, a la Comissió de Cultura, en temps i forma, justament perquè estàvem esperant que

aquest impàs s'hagués resolt. Com sigui que això, hem vist que no passava, finalment hem dit, no podem esperar més, estem treballant en l'informe del 2025, el presentarem al mes de juny, se'ns encavalcaran els dos informes, no té gaire sentit que estem parlant d'activitats del 2023, per tant, enllestim-ho ja en veure que la cosa no anava accelerada.

Per tant, nosaltres diem el que hem dit, no som nosaltres qui proposem, sinó que el que els demanem, i aquest és el lloc on fer-ho, senyor Bertran, és que reclamem que els grups parlamentaris es posin en marxa per la celeritat d'aquests acords.

Més enllà d'això, voldria respondre què ha de tenir aquesta llei, què ha de fer aquesta Llei de Drets Culturals. Nosaltres, com a Conca, ja hem fet un informe preceptiu, el vam fer potser fa un any ja, quan encara estava bastant en marxa de canemàs, eh?, diríem, d'estructura. Segurament, ja ens ho heu dit, ens cridareu, tornarem aquí. A nosaltres el que més ens preocupa d'això són les dues grans potes que ha de tenir aquesta llei, que és l'accés i la participació. I tot això sostingut amb una idea de sistema cultural, que la llei és el que permet. El tenim, el sistema cultural?, sí, però és feble i la llei ens ajudaria a que això quedés ben lligat, diríem.

És a dir, tant en la idea dels pressupostos com la idea d'aquesta llei, com la idea de les arts i l'educació, que també ens ho heu preguntat. No té a veure només amb els sous, amb la vida econòmica de les famílies, té a veure amb la possibilitat, i que si has nascut a la Vall d'Aran no tens accés a moltes de les activitats artístiques i culturals que pots tenir si has nascut a l'àrea metropolitana de Barcelona. Per tant, el codi postal és molt significatiu i la llei el que ha de fer és afavorir aquesta igualtat d'oportunitats. Aquesta igualtat d'oportunitats, que sembla que és molt fàcil de fer, doncs una llei ajudaria de forma definitiva a que això pogués tirar endavant.

Pel que fa a les condicions laborals i l'estatut de l'artista, demà mateix nosaltres tenim reunió amb el representant català. Sabeu que a Madrid hi ha interlocucions contínues ministerials i també a nivell dels sectors culturals, i demà tenim reunió amb el representant de Catalunya, perquè avui justament hi havia una reunió a Madrid, i el representant català és allà. Demà ens trobarem amb ell per saber una mica cap on avança, quines són les últimes novetats.

Pel que fa a la llengua i l'ús social, doncs la llengua i l'ús social és molt senzill. El que hem de fer és fer-la anar. Com més la fem anar, millor ens anirà a tots. I no hem de renunciar, més enllà d'una llei, no hem de renunciar a parlar en català. I, si em permeten, *l'aranés tanben ei era lengua* del nostre país. Per tant, doncs també la podem reivindicar.

Senyora Roldán, la precarietat, ja l'hem vist, ja ha quedat ben palesa. El tema de la intel·ligència artificial i l'autoria. Justament estem treballant en aquest tema. Esperem el mes de juliol poder-li respondre, perquè el que hem fet és una altra enquesta, com aquesta que ha explicat el Salvador, però ara més reduïda, perquè la intel·ligència artificial no els afecta negativament a tot el sector cultural, a alguns els va molt bé tenir eines d'intel·ligència artificial, mentre que els que tenen condicions d'autor no els va tan bé. Llavors, la resposta a l'enquesta ha sigut més breu, menys quantificada, però les taules de contrast amb les que estem treballant ara ens donaran el perfil d'aquest capítol central i en podrem parlar.

Ens ha preocupat molt aquest tema. Aquest tema neix ja de molt endarrere i hem vist que en aquest treball del 2024 ha sigut la idea estrella. Per tant, el 2026 l'informe que presentarem va exactament sobre això.

Més respostes. El tema dels ensenyaments i l'accés als ensenyaments artístics superiors respecte a les matrícules. Aquest és un tema que vam treballar bastant en Politarts. Nosaltres vam fer un seminari el 2023-2024 sobre Politarts i en l'àmbit audiovisual aquest és un discurs que va ser molt aplaudit, diríem, perquè l'equip de treball, el Grup de treball sobre l'audiovisual i aquests ensenyaments va posar molt èmfasi en com es podrien fer mil exemples i alguns dels quals estan recollits en l'informe *Politarts*. Es tractava, per exemple, de com les biblioteques que oferien un accés universal podien afavorir la formació i l'impuls a joves creadors audiovisuals que no poden tenir accés a uns estudis superiors.

Més qüestions. També els donem les gràcies a tots els que ens heu explicat o ens heu dit que enteneu aquesta utilitat que pot tenir el Conca. Per tant, us ho agrairim moltíssim escoltar això, perquè sovint ens ho diuen, ens ho demanen, el sector cultural ens demana coses molt concretes, però escoltar-ho de les vostres veus és d'agrair perquè entenem que la nostra voluntat és ser útils, ser útils a tots els agents del sistema i vostès són també uns agents del sistema.

Per tant, moltes gràcies per reconèixer-ho i moltes gràcies per escoltar-nos.

El president

Doncs, moltíssimes gràcies per l'explicació, per la compareixença.

I, si els sembla, suspenem per un minut per tornar-nos a trobar de seguida, per tant no cal que ningú es mogui.

I gràcies.

(Pausa llarga.)

El president

Doncs moltes gràcies i tornem.

Molt bé, doncs comencem les proposicions les propostes de resolució. Repetim, moltes gràcies als compareixents i també a tots els membres del Conca que ens acompanyen. Jordi, adéu a tots, adéu-siau. *(Pausa.)*

Molt bé. La primera de les propostes de resolució que, en principi seguirem el ritme que està fixat, és la presentada per el Grup dels Comuns, de suport a models culturals de proximitat i economia social com el de l'Orquestra Simfònica del Vallès i la Fundació Òpera de Catalunya. Teniu... *(Susanna Segovia Sánchez demana per parlar.)* Digues, perdó.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, president, perdoni però sí que volia proposar als grups si els semblava bé deixar-la per una mica més endavant, perquè havien de venir les persones de la Fundació Òpera de Catalunya i de l'Orquestra Simfònica i com que anem potser una mica justos els havíem dit que estiguessin més o menys..., però potser senzillament si podem esperar a que estiguin aquí i fer-ho una mica més endavant, si us sembla.

El president

Estic segur que per cap dels grups hi ha cap inconvenient i, per tant, quan vinguin acabem de substanciar la que s'estigui fent i fem la següent a aquesta.

Proposta de resolució sobre l'equiparació de la Fira Trapezi de Reus a d'altres fires estratègiques d'arts en viu

250-00776/15

I, per tant, passem al punt número 3, que és l'equiparació de la Fira Trapezi de Reus a altres fires estratègiques d'arts en viu, que presenta el Grup de Junts, i que formula la seva presentació per tres minuts el diputat Jordi Bertran, amb la flexibilitat pròpia d'aquesta taula.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. Avui és dimecres de carnaval a Vilanova i el president està una mica en el mode carnaval, encara, no?

El president

Efectivament.

Jordi Bertran i Luengo

Vinga. *(Veus de fons.)* S'acaba ja? Bé, en tot cas... Hem presentat aquesta proposta de resolució amb relació a la Fira Trapezi de Reus, una fira que enguany arriba a la seva trentena edició amb un marc més ampli, que és el que entenem que és la dignificació del món del circ. Ara mateix el Conca feia esment a aquest apunt, que precisament el circ no té els estudis superiors, perquè creiem que encara venim d'un estigma en què el món circense ha estat doncs deixat una mica de banda.

En aquest sentit el que passa amb la Fira Trapezi de Reus, que vull destacar que va néixer per iniciativa dels ajuntaments de Reus i de Vilanova i la Geltrú en un moment que precisament el circ no tenia cap mena de consideració, creiem que s'ha de fer aquest pas també per equiparar-ho amb altres fires considerades estratègiques pel Govern de la Generalitat com són la Fira Teatre de Tàrraga, el Mercat de Música Viva de Vic o la Fira Mediterrània de Manresa d'Espectacles d'Arrel Tradicional.

En aquest sentit també si se li donés la mateixa dimensió que aquestes altres fires es produiria també un reequilibri territorial entre els diferents espais del país, perquè si us fixeu, Camp de Tarragona no té una fira amb les mateixes condicions que en els altres territoris que s'han esmentat. Per tant, per això nosaltres fem aquesta proposta pressupostària, que en tres exercicis s'arribi a l'aportació per part del Govern de cinc-cents mil euros el 2028, de manera que les arts circenses deixin de ser discriminades respecte a la música o respecte al teatre i la dansa.

En aquest sentit creiem que és important destacar que hi ha un exemple d'aquestos tres que els esmentava, que és la Fira Mediterrània de Manresa, amb la qual vaig estar molts anys lligat i amb la qual s'ha pogut comprovar que efectivament la dotació pressupostària ajuda a què la fira funcioni d'una altra manera. Es podria repescar aquest tema també que s'ha parlat de la precarietat laboral, és a dir, si no dotem el món del circ dels mitjans econòmics que tenen les arts escèniques o que té la música, precaritzem també la situació del món del circ. I qualsevol dels que ha anat a veure aquesta fira es pot adonar que avui dia és una fira que està excessivament col·lapsada perquè les directores, les codirectores no poden programar suficients espectacles, suficients activitats a la mateixa hora perquè es descongessioni.

Aquesta és la nostra proposta.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltíssimes gràcies. Hi ha esmenes presentades pel Grup Socialista i Units per Avançar i pel Grup d'Esquerra Republicana. Per tant, endavant el diputat Bondesio.

Alberto Bondesio Martínez

Moltes gràcies, president. Doncs sí, efectivament la fira del circ de Catalunya, el Trapezi cada mes de març des de l'any 1997 i fins l'any 2011 també simultàniament amb Vilanova i la Geltrú, doncs compta amb un segell propi obert a moltes tendències estètiques, formats i maneres d'entendre i viure el circ, no només a nivell de Reus i de Catalunya, sinó també amb aquesta vessant internacional, com també feia referència l'alcalde de la ciutat l'any passat, l'edició passada.

Des del Grup Parlamentari Socialista agraiem una proposta de resolució sobre el Trapezi, entre altres qüestions perquè sempre l'hem defensat aquest festival, tant al Govern municipal, a l'oposició municipal i també en els governs o en les oposicions a nivell del Parlament de Catalunya i de la Generalitat de Catalunya.

Aquesta resolució, però, és una mica agredolça. Començo per un punt dolç. Agraiem per part del Grup Parlamentari de Junts que hagi acceptat l'esmena conjunta número 4, per part d'Esquerra i el PSC, i aquesta proposta de transacció del punt número 5.

Cal donar un impuls a aquesta dimensió internacional i professional del Trapezi i cal que el Govern de l'Estat augmenti la seva aportació econòmica.

El punt més agre, però, té a veure amb aquesta part de la qüestió pressupostària i de coherència política. Des del PSC celebrem que Junts ara se sumi i ara demani més pressupost pel Trapezi, però miri, només dic una data, el 2012 un alcalde de Convergència, Junts, a Reus, i un conseller de Cultura del Govern de Convergència, Junts, van reduir i van retallar en un vint-i-un per cent el pressupost del Trapezi, reduint-lo a tres-cents un mil euros. Ara parlen d'1 milió d'euros en tres exercicis. Vostès creuen que a Reus no ens en recordem d'aquesta retallada?

Per això no hi podem votar a favor d'aquesta proposta, perquè saben quin va ser el punt d'inflexió a la Fira del Trapezi de Reus? Doncs miri, l'entrada al Govern de Reus d'un regidor d'Esquerra Republicana, ara ja fa uns anys, liderant l'àrea de Cultura i també l'entrada d'una alcaldessa Socialista l'any 2023. I dos governs de la Generalitat, un, el del president Aragonès i un, el del president Illa, dos governs que no només van donar suport al Trapezi, sinó que més a més van aprovar pressupostos per tal d'augmentar també la partida pressupostària en aquest festival del Trapezi de Reus.

Acabo, però, amb un punt dolç. Enguany el Trapezi farà trenta anys i estem convençuts i convençudes que el departament farà una aportació extra pressupostària per aquest efemèride i, a més a més, estem convençuts que serà gràcies també a altres grups que sí que faran propostes serioses pressupostàries perquè la gent de Reus continuem dignificant la Fira, continuem reivindicant el circ i celebrem trenta anys més aquesta Fira del Circ, com a mínim.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat Bondesio. I ara, la diputada Sans, Raquel Sans, per Esquerra Republicana.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. En primer lloc, agrair al diputat Bertran i a Junts la presentació d'aquesta proposta de resolució i posar sobre la taula la necessitat de posar en valor una Fira, com s'ha dit, amb una trajectòria amplíssima, arriba a les tres dècades i que,

a més a més, és una fira –en aquest cas del món del circ–, que com també hem constatat abans en la presentació de l'informe del Conca, té aquestes necessitats de dignificar la professió amb els estudis superiors. Ara bé, jo també voldria assenyalar que, malgrat la bona voluntat del diputat, que no l'hi neguem i que segur que hi és en la presentació d'una proposta, després això s'ha de concretar amb l'aprovació, per exemple, d'uns pressupostos, perquè per finançar aquests increments de pressupost calen pressupostos. I voldria recordar que el pressupost del Govern aragonès, que no es va arribar a aprovar, preveia un 1,8 per cent en l'àmbit de la cultura, que hi havia una sèrie de recursos que s'haguessin pogut destinar, entre d'altres, a aquesta Fira.

Després, quan Esquerra Republicana defensem un finançament singular i defensem disposar de més recursos, parlem d'àmbit de la salut, parlem de l'àmbit social, parlem de molts àmbits i també parlem de l'àmbit cultural, que nosaltres sempre hem defensat aquest dos per cent cultural. I no només ho hem defensat, sinó que allà on hem pogut, hi hem treballat, amb calendari, amb pressupostos i des de l'oposició, sent una oposició que vetlla perquè la cultura tingui el paper que toca.

Per tant, votarem a favor d'alguns punts, perquè, òbviament, no es pot votar en contra d'aquesta proposta de resolució, però en aquells punts on creiem que Junts diu una cosa i en fa una altra, doncs ens hi haurem d'abstenir, bàsicament perquè està molt bé, podem aprovar en aquesta comissió augments de pressupost a totes les fires del país, podem aprovar augments de pressupost a tots els equipaments culturals del país, que segur que tots ho necessiten, però després la realitat passa per tenir més recursos amb un finançament singular pel nostre país i amb una negociació de pressupostos en cas que això sigui possible.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara, la diputada Roldán, pel Grup Popular.

Lorena Roldán Suárez

Sí, moltes gràcies, president. Jo crec que és evident que la Fira Trapezi de Reus és un esdeveniment consolidat, que a més ha aconseguit projecció professional, impacte econòmic i també visibilització a l'exterior, no només de Reus, sinó de tota la província i també de tot Catalunya. I, per tant, nosaltres creiem que quan una iniciativa cultural

assoleix aquest nivell o aquest grau de maduresa, per dir-ho d'alguna manera, el que correspon, evidentment, és dotar-la d'eines perquè pugui competir en condicions equiparables amb altres ciutats del mateix rang, que és el que demana aquesta proposta.

Hem escoltat fa no res la presidenta del Conca parlant, precisament, de tot el món del circ i com fins i tot no compten amb estudis, com si compten altres arts escèniques, altres arts en aquest sentit, no? I, per tant, jo crec que també demanar acabar amb aquesta desigualtat d'aquests professionals del circ també és un bon objectiu i, per tant, nosaltres també en aquest sentit donem recolzament.

I sí, hem de parlar de pressupost. Evidentment, si estem demanant diners han de sortir d'algun lloc. D'on? Del pressupost. Crec que això no cal ni explicar-ho. Però jo vull recordar un informe molt recent de la Sindicatura de Comptes, precisament, sobre el Departament de Cultura i de les seves entitats, on la Sindicatura de Comptes ha detectat 62 milions d'euros en subvencions que són, insisteixo, del Departament de Cultura, subvencions nominatives, vol dir que estan fora dels procediments de concurrència, que es donen a dit. Algunes d'elles ni se'ns explica de què són.

L'altre dia la consellera en sessió plenària ens deia que eren equipaments, bé, que m'expliqui algú quins equipaments tenen, per exemple, la Plataforma per la Llengua, que és un dels beneficiaris d'aquests milions d'euros que, insisteixo, la pròpia Sindicatura ja ha detectat com irregulars. Per tant, els diners hi són. Evidentment, ara en parlarem d'aquí uns dies o unes setmanes de pressupostos i veurem com queda el pressupost de Cultura, però diners n'hi ha. Potser el problema és que no es reparteixen allà on toquen.

Nosaltres, en tot cas, creiem que cal dotar de més recursos la Fira Trapezi, cal dignificar-la i, per tant, donarem suport a aquesta proposta.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara el diputat Manuel Jesús Acosta...

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, muchas gracias, presidente. Evidentemente, se ha de dotar adecuadamente a la Fira del Trapezi de Reus. Por lo tanto, nosotros votaremos a favor de todas estas reclamaciones del Grupo proponente. Y, por otro lado, aquí cada uno ha quedado retratado con las excusas de mal pagador, nunca mejor dicho, de Esquerra Republicana, por ejemplo, porque sí que es cierto que lo que se necesita son presupuestos, lo que hay que hacer también es descartar, desechar el gasto superfluo, que es mucho, por desgracia, y que constantemente venimos denunciando.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. I ara la diputada Segovia, pel Grup de Comuns, endavant.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Nosaltres donarem suport majoritàriament a aquesta proposta de resolució, també. Efectivament, creiem que el circ és una de les arts que necessita un impuls especial i una visibilització especial perquè, al final, tot i que sobre el paper potser no sigui així, sí que a l'hora de la veritat sembla que sigui un art inferior o un art que no mereix la mateixa atenció per part de les administracions públiques i nosaltres creiem que això s'ha de poder revertir. De fet, el festival de circ que es fa a les Festes de la Mercè, per exemple, és una de les grans activitats de la Mercè o, evidentment, tota la tradició del circ de Nou Barris.

Sí que ens abstindrem també al punt 3, però entre d'altres motius perquè creiem que, tot i que s'hagin de pujar els recursos i sigui important destinar-hi més recursos, em sembla que entre una especificitat de quina ha de ser la despesa anual, que entenem que això podria convertir-se, efectivament, en una esmena als pressupostos, perquè estem ja posant noms i cognoms i un import molt concret pels propers tres anys sense tenir en compte quina és la globalitat dels pressupostos que es destinaran a Cultura.

Per tant, agrair la presentació de la proposta de resolució. Creiem que, efectivament, necessita un impuls de Fira del Trapezi de Reus, però creiem que a l'hora de fixar el detall i, a més, amb un increïble nivell de detall anual, valdria la pena implicar-se més en els acords de pressupostos.

El president

Moltes gràcies. I per posicionar-se sobre les esmenes i anunciar-nos la transacció, que, en tot cas, ja la coneix tothom, té la paraula el diputat de..., endavant.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. En tot cas, nosaltres posarem el retrovisor en positiu i jo destacaré que l'alcalde Josep Abelló, que ho va ser fins al 1999, del PSC i el regidor tinent d'alcalde Ernest Benach, van ser impulsors –d'Esquerra Republicana, en aquest cas–, van ser impulsors d'aquesta fira. I, per tant, l'objectiu d'aquesta fira és sumar al màxim i això és el que volen els professionals. Per tant, nosaltres hem fet això en el sentit aquest, més de cara a futur que no de cara a passat.

Hem acceptat de les esmenes presentades conjuntament pel PSC i Esquerra Republicana, la 4 i hem transaccionat la 5.

Moltes gràcies.

El president

Per tant, passem... (*Raquel Sans Guerra demana per parlar.*) Endavant...

Raquel Sans Guerra

Jo, president, voldríem demanar votació separada, si és possible.

El president

Anava ara a votacions separades...

Raquel Sans Guerra

Sí, perdó, m'he anticipat, eh? Del punt 1 i 3, que es podrien votar conjuntament i després es podria votar conjuntament per part nostra, els punts 2, 4 i 5.

El president

Hi ha alguna altra petició? Està tothom bé amb aquesta divisió?

Doncs, molt bé, comencem la votació.

Vots a favor del punt 1 i 3?

(*Susanna Segovia Sánchez demana per parlar.*) Perdó, digui, digui...

Susanna Segovia Sánchez

Perdó, president, és que jo pensava que havia quedat clar, però és evident que no m'he explicat bé. Jo sí que volia votar per separat l'1 i el 3, perdó.

El president

D'acord.

Per tant, tornem a començar.

Comencem, el punt 1.

Vots a favor?

Set vots a favor del Grup de Partit Popular, VOX, Junts i Comuns.

Ara votem el 3.

(Fora remor de veus.)

Vots en contra? Disculpin...

Abstencions?

Molt bé, doncs, per tant, s'aprova amb els vots a favor que hem dit i amb la resta d'abstencions i cap vot en contra.

I ara passem al punt 3.

Vots a favor?

Sis vots a favor del Partit Popular, Junts i VOX.

Abstencions?

La resta, 9, per tant, la resta de grups.

Per tant, queda aprovat amb els vots favorables, perquè no hi ha vots en contra.

I ara votem Junts, el 2, 4 i 5.

Vots favorables?

Per unanimitat.

Proposta de resolució de suport a models culturals de proximitat i d'economia social com el de l'Orquestra Simfònica del Vallès i la Fundació Òpera a Catalunya

250-00762/15

Molt bé, doncs, si els sembla, ara reprenem el punt 2, que és el que hem canviat perquè hem anat més ràpid en el punt anterior, per esperar i agrair la presència del senyor Jordi Cos i Òscar Lanuza, que són representants de l'Orquestra Simfònica del Vallès. D'això va aquesta proposta i, per tant, qui la presenta, la diputada Susanna Segovia, en nom de Comuns, té la paraula.

Susanna Segovia Sánchez

Sí; gràcies, president. De fet, seré breu perquè la proposta de resolució efectivament ha estat treballada amb els representants de l'Orquestra Simfònica del Vallès i la Fundació Òpera Catalunya, a qui vull també felicitar per la feina que fan. Vam tenir l'oportunitat d'assistir no fa gaire a una de les seves representacions, que explicava la història del Simón, un nen que amb onze anys la seva mare el va empènyer fora del tren per salvar-li la vida i que, a més a més, va ser un crit a la diversitat, al respecte, a la garantia dels drets humans i a la lluita contra la intolerància i contra algun dels valors reaccionaris que tornem a sentir a la nostra societat.

Crec que va ser un crit molt clar, va poder venir el Simón també, i va ser un crit molt clar per la pau, però per la pau basada en el respecte i la garantia dels drets humans i la importància també del multilateralisme per evitar que hi hagi comportaments abusius i comportaments dictatorials per part d'alguns dels representants d'alguns dels països del món, com estem podent veure als Estats Units amb la intervenció de l'ICE aquestes setmanes.

Per tant, nosaltres el que fem aquí és posar en valor la capacitat que tenen aquestes entitats, aquests espais culturals de proximitat, de portar la música, de portar l'òpera més enllà dels espais als quals potser fins ara les hem reduït, que són espais que són molt més acotats en el seu accés i molt més restringits, portar la interpretació a molta gent jove, a moltes persones que no són professionals, que potser es dediquen a l'òpera, però que van fer una posada en escena que realment feia commoure.

I posar de manifest una altra vegada com des de les polítiques públiques s'ha de donar suport en aquest tipus d'actuació, s'ha de garantir aquest equitat territorial i que per tot el territori es pugui tenir accés a aquest tipus de productes culturals, que van molt més enllà del que potser estem acostumats sempre a fer aquí a Barcelona, tot

és el Liceu i són diferents extensions del Liceu i tot són construir més coses pel Liceu, quan en realitat tenim un teixit cultural divers, creador i propositiu que està fent molts esforços per tot el territori.

Bàsicament això és el que demana aquesta proposta de resolució, és reconèixer la tasca que fan aquestes dues institucions, l'Orquestra Simfònica del Vallès i la Fundació Òpera Catalunya, però també demanar al Govern de la Generalitat que prioritzi aquesta descentralització dels serveis culturals. Creiem que el debat de la Llei dels Drets Culturals serà una nova oportunitat per enfortir aquest suport, però crec que, com dèiem abans també en la intervenció del Conca, el reconeixement d'aquesta diversitat també s'ha de traduir en la garantia d'un finançament estable, d'una sostenibilitat que no faci que aquestes institucions, que fan sovint un paper que va més enllà del que fa el mateix Govern, acabin caient en la precarietat, en la inestabilitat i en les dificultats per poder garantir les seves activitats.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ha presentat esmenes el Grup del Partit Socialista i Units per Avançar i la diputada Ferret té la paraula.

Imma Ferret Raventós

Gràcies, president. Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar agraïm al Grup Parlamentari de Comuns que hagi presentat aquesta proposta de resolució, que ens dona l'oportunitat de parlar sobre els models culturals de proximitat, en especial els que s'impulsen des de la visió de l'economia social i solidària, com són ara els exemples de l'Orquestra Simfònica del Vallès i la Fundació Òpera Catalunya, a qui agraïm també la feina que fan i que avui ens puguin acompanyar en aquesta sessió de comissió.

Aquesta manera d'entendre la cultura des d'un model productiu de responsabilitat col·lectiva i democràtica, que garanteix la participació i l'accés a la cultura, que arrela i vertebrava el territori, cohesiona la societat i ofereix oportunitats, és el que també defensem des del nostre Grup parlamentari, perquè entenem que en el desenvolupament de la cultura, les ciutats i viles tenen una funció articuladora del territori, capaç de respondre els reptes singulars més enllà dels metropolitans. Per

tant, estem molt d'acord en el que s'exposa en els motius de la proposta i en els acords alineats amb aquest esperit.

Tot i així, vam proposar dues esmenes que enteníem millorava el text. La introduïda al punt primer anava en el sentit del reconeixement de la tasca que aquestes dues entitats realitzen, tant de l'Orquestra Simfònica del Vallès com de la Fundació Òpera Catalunya, per posar en valor aquest model de gestió en el marc de l'economia social i solidària i contribuir a la difusió cultural que fan arreu del territori des d'aquest compromís social, entenent que sigui considerada d'interès estratègic i no declarada, com diu l'acord, ja que aquesta categoria d'activitat no existeix com a tal.

Mostra del reconeixement, que és el que actualment ambdues entitats reben suport econòmic del Departament de Cultura, i també se'ls ha atorgat diferents premis per part de la Generalitat. Ajuts econòmics que entenem i estem d'acord en què sempre es poden estudiar d'ampliar, com també recull el punt tercer.

De la mateixa manera vam introduir esmena al punt segon entenent que a Sabadell ja hi ha equipaments on poden desenvolupar l'activitat aquestes entitats, encara que també seria convenient que es pugui estudiar la viabilitat d'afegir o complementar amb algun equipament addicional o existents quan el Departament de Cultura posi en marxa el Pescat, evidentment si podem disposar de nous pressupostos.

Per tot plegat i agraint al Grup Parlamentari de Comuns que hagin acceptat les esmenes proposades pel Grup Parlamentari Socialista, votarem a favor de la proposta.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Pel Grup de Junts per posicionar-se sobre el text i sobre la proposta té la paraula l'honorable diputat Lluís Puig.

Lluís Puig Gordi

Moltes gràcies, president. Repetir molt ràpidament, donarem suport a aquesta proposta de resolució. Evidentment el que avui aquí debatem i es demana per Sabadell, jo que sóc de Terrassa, en faig constància i aprofito també per saludar els membres que assisteixen avui a la comissió.

Evidentment això ens cal per aquests dos projectes culturals d'envergadura, *Visca l'orquestra i Visca l'òpera*, però també no oblidem que això no pot anar en detriment d'altres projectes del país, l'Orquestra de les Terres de Lleida, del Julià Carbonell, o el NILAK, un equipament cultural que ha d'anar sobre rodes de comarca en comarca allà on no hi ha equipaments culturals. Per tant, és evident que ens cal fer pressió entre tots perquè el tema del pressupost sempre s'encalla per unes coses o altres, és evident, però la cultura i els executors d'aquesta cultura necessiten més benzina per poder tirar endavant el motor.

Moltes gràcies i res més, president.

El president

Moltes gràcies. I ara, pel Grup d'Esquerra Republicana té la paraula el diputat Campuzano.

Carles Campuzano i Canadés

Moltes gràcies, honorable senyor president. Efectivament, nosaltres també donem suport en aquesta proposta de resolució. D'entrada cal posar en valor aquestes dues institucions, l'Orquestra Simfònica del Vallès i la Fundació Òpera Catalunya però, si em permeten, deixi'm posar l'accent especialment en l'Orquestra Simfònica del Vallès, perquè realment és un model organitzatiu molt únic en el nostre país, amb aquesta fórmula cooperativa amb una llarga trajectòria i de la que, de vegades no en som conscients.

I des d'aquest punt de vista aplaudim la iniciativa del Grup Parlamentari dels Comuns, que posa en valor justament aquesta singularitat d'aquest model d'empresa, de l'economia social que és l'Orquestra Simfònica del Vallès, que participa del Grup Clade, que forma part de les grans cooperatives del nostre país. Remarquem també la transcendència en un país que, ens agradi o no ens agradi, continua sent massa centralista i que, efectivament, fora de Barcelona passen coses i passen coses interessants i intel·ligents, que reclamin reconeixement a iniciatives culturals, en aquest cas de la ciutat de Sabadell.

I finalment aplaudim que en aquesta ocasió el Grup Parlamentari dels Comuns posi l'accent en la col·laboració públicoprivada. No es pot entendre la iniciativa cultural d'aquest país sense l'existència d'un teixit de fundacions, d'associacions, en aquest

cas d'una cooperativa, que han conformat una societat civil organitzada, viva, crítica i imprescindible en l'extensió dels drets culturals del nostre país. Circumstància també que ens aboca en aquest debat i en aquesta discussió que aquest país continua mancat –a Catalunya–, d'una llei de mecenatge específica i pròpia.

I esperem que en les properes setmanes els grups parlamentaris i el Govern desactivem el que és un compromís de molts grups de la cambra en avançar en aquest objectiu. Entre altres coses perquè aquesta societat civil organitzada, aquestes iniciatives com la Fundació Òpera Catalunya o com l'Orquestra Simfònica del Vallès, amb un marc d'incentius fiscals més sòlid, més equiparable al dels països del nostre entorn, majors capacitats tindrien per accedir a més públics i per facilitar l'accés a la cultura a més ciutadans, en un país en què tot allò que tingui a veure amb la difusió de la cultura musical continua sent imprescindible i especialment, com abans dèiem, fora de la ciutat de Barcelona.

Per tant, benvinguda aquesta iniciativa del Grup dels Comuns, que tindrà el nostre vot favorable.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat, i pel Grup Popular, l'excel·lentíssima diputada Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí; moltíssimes gràcies, president. Jo, de manera molt breu, evidentment, també donar la benvinguda als representants avui de tant l'Orquestra Simfònica del Vallès com la Fundació Òpera Catalunya, que ens acompanyen en aquesta comissió per debatre aquesta proposta de resolució que ens presenta el Grup de Comuns i que ja avanço que donarem també suport en tots els seus punts.

En parlàvem també fa una estona amb la presidenta del Conca, que tenim aquell deure de garantir l'accés a la cultura sense dependre del codi postal, i precisament projectes com aquests han demostrat que és possible combinar qualitat artística amb proximitat i també amb vocació pedagògica.

I, per tant, nosaltres, des d'una perspectiva responsable, creiem que les administracions hem de prioritzar aquelles iniciatives que optimitzen recursos, que

generen retorn social i arriben a públics diversos. I aquestes dues institucions, com deia a l'inici, compleixen aquests requisits i, a més a més, ho fan amb models de gestió solvents, que no és cosa fàcil.

Per tant, nosaltres, com deia, votarem a favor. Crec que és de justícia reconèixer aquelles experiències que funcionen i que contribueixen a vertebrar l'activitat cultural amb criteris d'eficiència, d'impacte i servei a la ciutadania.

Per tant, moltes gràcies i res més, president.

El president

Gràcies, diputada. I ara, el diputat Acosta, de VOX en Catalunya.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, president. Nosaltres estem a favor que s'estudiïn fórmules per a l'estabilització del finançament de l'activitat de l'Orquestra Simfònica del Vallès i la Fundació Òpera Catalunya, fomentant mecanismes de col·laboració publicoprivada, que permetin diversificar les vies de finançament i enfortir la seva sostenibilitat econòmica, a més de prioritzar la descentralització dels serveis culturals. Això és el que diuen els punts 2 i 3 d'aquesta proposta de resolució. Correcte, estem d'acord.

No obstant això, aquesta reclamada descentralització cultural, que nosaltres recolzem, evidentment, xoca amb el projecte de llei de drets culturals, com vaig tenir l'oportunitat de denunciar en el passat Ple amb un esment a la totalitat, ja que incorpora un catàleg extens de supòsits de drets culturals i fixa principis d'actuació pública com l'accessibilitat, l'equitat i la no-discriminació, però lluny de limitar-se a anunciar garanties reals, el text de la llei s'utilitza com a pretext per blindar un model d'intervenció pública permanent, creant un marc que permet al Govern de la Generalitat condicionar l'activitat cultural mitjançant planificació, xarxes, mecanismes de coordinació dirigits des de l'Administració autonòmica amb vocació de control polític i institucional del sector, amb la qual cosa és una mica contradictori.

Però bé, nosaltres estarem a favor d'aquest punt, del punt 3, estarem en contra dels punts 1 i 2 per una qüestió de terminologia estranya, perquè parlen del país i no sabem exactament a què es refereix. Per tant, ens abstindrem a l'1 i al 2 i votarem a favor del punt 3.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. I ara, per posicionar-se sobre les esmenes, la diputada Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, moltes gràcies. Efectivament, hem acceptat les esmenes del Partit Socialista. Entenem que, efectivament, també ha de comptar quines són les actuacions que ha de fer l'Ajuntament de Sabadell, en aquest sentit, i entenem que ha de ser un actor clau, també. I, senzillament, pel que fa al tema de la col·laboració publicoprivada, crec que hem donat moltes mostres que nosaltres sí que treballem, quan entrem en aquesta col·laboració publicoprivada, amb una col·laboració amb actors comunitaris i socials que posen per davant el bé públic per davant del bé privat.

Per tant, col·laboració publicoprivada al servei del bé públic, sí. Col·laboració publicoprivada com fan altres, al servei del bé privat, no.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada.

I passem a la votació.

Entenc que hi ha una votació separada dels punts 1 i 2, i a banda, el 3.

Per tant, comencem pels punts 1 i 2.

Vots a favor?

Catorze.

Vots abstencions?

Una, del Grup de VOX.

Per tant, queda aprovada.

I ara passaríem a la votació del punt 3.

Vots favorables?

S'aprova per unanimitat.

Moltes gràcies i reitero l'agraïment als representants de les entitats que ens acompanyen, agrair la feina que fan i, sobretot, que tinguin molta sort i no defalleixin en seguir treballant per la música.

Gràcies.

Proposta de resolució sobre la retirada del Pacte Nacional per la Llengua

250-00785/15

Passem al punt número 4, que és la proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya amb relació al Pacte Nacional per la Llengua. Per tant, té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Molt bé, moltes gràcies, senyor president. Catalunya ha sido históricamente una región, una sociedad bilingüe. El catalán y el castellano conviven de forma habitual desde hace siglos, cinco siglos concretamente, con más o menos peso a lo largo de las centurias. No son lenguas enfrentadas, son patrimonio común de los catalanes. El problema no es la realidad social, el problema es la política lingüística de la Generalitat, que ha sustituido la convivencia por la imposición. Durante décadas se ha promovido un modelo que prioriza el catalán y relega el español, el castellano, en la educación, en la administración y en el acceso al empleo público.

Se habla de cohesión, pero se practica la exclusión. El caso más grave es el educativo. Las sentencias que exigen un mínimo del veinticinco por cien de castellano solo se aplican en los centros donde ha habido una ejecución forzosa. En el resto se neutralizaron mediante cambios normativos. El Decreto, concretamente 91/2024, fue parcialmente anulado por el Tribunal Superior de Justicia de Cataluña y está bajo revisión del Tribunal Constitucional. Pero hay un hecho aún más preocupante. El Defensor del Pueblo lleva desde junio de 2025 solicitando información a la Generalitat de Cataluña, del Partido Socialista, del señor Illa, para saber cómo garantiza el aprendizaje en castellano. Más de medio año sin respuesta. El pasado 6 de febrero tuvo que recordar por segunda vez su inexcusable deber de colaboración.

Cuando un gobierno ignora al alto comisionado de las Cortes Generales, el problema ya no es lingüístico, es institucional. Además, el Pacte Nacional per la Llengua destina 255 millones de euros bajo la premisa de que sólo el catalán cohesiona. Esa premisa es totalmente falsa y es excluyente. La cohesión en Cataluña siempre ha sido bilingüe, porque una parte no puede cohesionar el todo. Mientras tanto, tenemos listas de espera sanitarias, listas de dependencia sin atender, falta de vivienda social, prioridades que son acuciantes.

Nuestra propuesta es clara. Retirarse del Pacte Nacional per la Llengua, garantizar el bilingüismo real en la educación, cumplir las sentencias judiciales, responder al Defensor del Pueblo y retomar el acceso a la función pública para que el catalán sea mérito y no barrera excluyente.

No defendemos una lengua contra otra, defendemos *la llibertat de tots*. Porque en Cataluña nadie debería sentirse extranjero por hablar en castellano.

Gracias.

El president

Gràcies, diputat. No hi ha esmenes, per tant, seguim amb l'ordre habitual. La diputada Renedo, vicepresidenta de la comissió, pel Grup de Junts.

Carme Renedo i Puig

Gràcies, president. Per VOX, Catalunya ha estat històricament bilingüe. I per demostrar-ho, el diputat Acosta, que és tan llegit, cita sovint secretaris reials com Bernat Metge o Mateu Adrià, o nobles com la baronessa Estefania de Recasens. Són exemples que demostren, sí, que a partir del segle XV, en un context polític de dominació i supremacisme castellà, les elits del país van començar a utilitzar progressivament el castellà. La noblesa cortesana, no pas el gruix de la població, senyor Acosta. O creu que els catalans van aprendre castellà en un procés natural i espontani? Potser creu que encara ho fem així, de manera natural i espontània.

Castella o Espanya ha hagut de menester anys i panys de feinada normativa i coercitiva per imposar el castellà a Catalunya. Són segles i segles de repressió. I d'aquelles noces, aquests confits. La minorització galopant de la llengua catalana és

resultat, sobretot, del supremacisme castellà i de la persecució política de la llengua catalana. La persecució antiga, la persecució moderna i la contemporània, l'actual.

I VOX el que pretén és accelerar aquest procés de minorització i substitució. Vol acabar amb la llengua catalana, vol acabar amb la cultura catalana i vol acabar amb la nació catalana. Perquè a Catalunya, qui són els febles lingüísticament parlant? Qui no té drets lingüísticament plens a Catalunya? Els catalans. Els catalans no podem viure cent per cent en català a casa nostra com sí que fan els segovians, per exemple, a casa seva, amb el castellà. I a sobre els segovians mantenen la totalitat dels seus drets lingüístics si venen i s'instal·len a Catalunya. Ai, caram. On és aquesta igualtat de *todos los españoles*? On és la justícia? Per què existeixen aquestes diferències? Per imposició? Per supremacisme? Per dret de conquesta? Per les mil formes de violència de l'Estat.

A VOX li molesten, i molt, les mesures per protegir la llengua minoritzada. S'entén. Són oxigen, són mesures justes, són necessàries, no els poden agradar. I això que són mesures de totes, totes, inclòs el Pacte Nacional per la Llengua, insuficients. A l'Estat espanyol, per tal que tots els parlants gaudissin dels mateixos drets i llibertats, li caldria imposar el bilingüisme recíproc. I això, dins l'Estat espanyol, la història i els discursos del senyor Acosta ho demostren, és impossible. També és per això que volem la independència.

Un detall de la proposta de resolució. Es demana que, per accedir a la funció pública, el català sigui un mèrit i no un requisit. VOX està proposant que els funcionaris puguin no saber català i, per tant, ens nega el dret a ser atesos en català. VOX vol rossegar encara més els drets malmesos dels ciutadans catalanoparlants i vol queixalar espais d'ús social de la llengua. Bravo, senyor Acosta. De debò no li fa vergonya una proposta com aquesta? Els drets dels segovians a esdevenir funcionaris de l'Administració catalana passen per sobre dels drets lingüístics dels catalans. Supremacisme de manual, com tot i com sempre.

El despotisme etern i ranci inherent a l'Estat espanyol des de temps immemorials ha quedat perfectament fixat encapsulat en aquesta proposta. I és que aquesta proposta de resolució no és altra cosa que un fòssil i em penso que s'entén perfectament que hi votarem en contra.

El president

Gràcies, diputada. I ara, en nom del Grup d'Esquerra Republicana, la diputada Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Sí, gràcies, president. De fet, és la proposta de resolució que estàvem esperant tots, perquè el problema que té aquest país i el problema que tenen els catalans és la discriminació que pateix la llengua castellana al nostre país. Vull dir, de fet, quan vas pel carrer i a totes les tertúlies, tothom parla de com de discriminada està la llengua castellana a Catalunya. De fet, jo el convido el diputat de VOX a que vagi avui a qualsevol cinema del nostre país, que miri la cartellera i que esculli la pel·lícula que voldrà veure en castellà. Tindrà dificultats, eh?, perquè tot està programat en català i tindrà moltes dificultats. O si passa per un jutjat i escolta i para una mica l'orella, veurà que allà tothom parla en català i que, ostres, no s'entén res.

O si va al pati d'alguna escola veurà que sí, que realment, ostres, els nens que parlen castellà estan en un racó, marginats, que no els parla ningú, que no poden entendre res. De veritat, o sigui, la politització de la llengua, una vegada més en aquest Parlament. És evident que no hi ha cap problema amb el castellà a Catalunya, no hi ha sigut mai. I vostès, contínuament, el que generen és un conflicte entre la llengua, entre dues llengües que conviuen i si hi ha alguna llengua que està minoritzada, com deia la diputada Renedo, és la llengua catalana. Primer, per no disposar d'un estat propi i després per aquest tractament colonialista que s'ha fet de la llengua i per aquesta voluntat que la llengua catalana, d'acord, mira, en l'àmbit privat podeu parlar en català.

És que això ja ho hem vist, que a la intimitat podíem parlar català, però que les coses importants s'havien de fer en llengua castellana. I els catalans tenim tot el dret del món a poder parlar en la nostra llengua i a poder viure plenament en català. I això no va en contra de ningú, ni va en contra de cap llengua. I si us plau, parin de polititzar la llengua, perquè la llengua és element de cohesió, és element d'entesa, com ho ha estat sempre.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara, pel Grup del Partit Popular, la diputada Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí; moltes gràcies, president. Bien, para nosotros el Pacto..., el Pacte Nacional per la Llengua no es ninguna herramienta neutral ni técnica, sino que es un instrumento político construido sobre una visión parcial de la realidad lingüística. Y cuando una política pública nace sesgada, pues el resultado inevitable es la división, la imposición y el conflicto. Se nos dice que cuestionar este pacto es atacar una lengua. Esto es falso. Aquí no se debate sobre ninguna lengua, se debaten políticas públicas. Y las políticas públicas deben poder evaluarse con criterios de proporcionalidad, utilidad y respeto a la legalidad de las sentencias judiciales.

Insisto, cuando una iniciativa genera confrontación social, inseguridad jurídica y sensación de discriminación, lo responsable es revisarla y no blindarla. Y lo realmente excluyente es negar el debate. Lo que es sectario es presentar cualquier discrepancia como una amenaza cultural. Y lo que es irresponsable es mantener estructuras institucionales costosas, sin consenso social amplio, ni evidencia clara de beneficio colectivo. Por tanto, retirar este pacto nos parece que es una rectificación necesaria, es volver a una política lingüística basada en la libertad, la convivencia y la neutralidad institucional.

Y, por tanto, nosotros por coherencia democrática y por respeto a todos los ciudadanos, votaremos a favor de esta iniciativa.

Gracias.

El president

Gràcies, diputada. I pel Grup de Comuns, la diputada Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Per anunciar el vot en contra.

Gràcies.

El president

La diputada Gisela Navarro, pel Grup Socialista i Units per Avançar.

Gisela Navarro Fuster

Moltes gràcies, president. Bé, és una mica difícil abordar aquesta intervenció que faré per defensar el posicionament radicalment en contra del meu Grup vers aquest redactat sense abandonar el llenguatge educat i elegant, però ho intentaré. Aquesta proposta, evidentment, és fal·laç des de l'inici fins al final, tant en la seva part expositiva com en el que demana. Està plena de contradiccions i jo intentaré resumir-les en tres aspectes essencials.

La primera és la negació de l'actual feblesa de la llengua catalana. Com sempre, el Grup de VOX confon intencionadament, per suposat, la situació real de la llengua. Afirment contundentment que el castellà està perseguit, mentre amb tota naturalitat i tranquil·lament es dirigeixen de manera continuada en castellà en totes les seves intervencions, i ningú els està perseguint. Per consolidar el seu relat manipulat, continuen amb la cantarella de titllar com a separatista l'actual Govern.

Aquest Govern i aquest Grup, que ara té la paraula, i crec que no desvetlla cap secret, no és independentista, però VOX necessita fer bàndols per crear i consolidar el seu relat destructiu i adoctrinador. Aquest Govern, el que sí que és, és orgullosament catalanista. I entre les moltes coses que fem, sabem que tenir cura de la nostra llengua és la nostra responsabilitat. Una responsabilitat, a més, que és conjunta, perquè la nostra llengua és una manera particular de veure el món, és una potència col·lectiva i és una riquesa cultural. La pregunta és per què volen vostès renunciar a aquesta riquesa.

I aquí arriba la segona fal·làcia de la seva proposta, invalidar el consens i criticar el Pacte. Intenten crear un relat fals sobre la importància de pactar i del que representen la resta de forces polítiques titllant i etiquetant d'una manera absolutament reduccionista a cadascun de nosaltres. Però estem orgullosos i orgullosos d'impulsar i formar part d'aquest compromís en forma de gran pacte social i també polític per la llengua.

Però VOX no sap el que significa, perquè no sap el que significa seure i parlar, no sap el que significa seure i escoltar, seure i trobar camins conjunts, perquè la política que vostès fan ridiculitza l'altra, menysprea el pensament de la resta i menysté de manera continuada la ciutadania. Un pacte vol dir transversalitat, diagnosi compartida, lectura comuna davant d'un repte, en aquest cas la llengua. Vol dir tenir vocació de superar mandats i governs, veure més enllà del cicle electoral, sumar suports polítics i

ciutadans i, sobretot, generar una continuïtat i una estabilitat, que és precisament el que en aquest sentit necessita el català, i a més, és el que de manera continuada ens demana la ciutadania per la resta de polítiques públiques.

I per acabar, a la seva proposta d'avui de tractar el tema aquí i ara també és fal·laç i, a més, una mica enrevessada, perquè intenta generar un joc pervers per confondre i menystenir, porten aquest redactat a la Comissió de Cultura, quan tenim una comissió legislativa específica per la política lingüística. I per què ho fan? Doncs per menystenir aquell espai, per suposat, i alhora posen de manifest una contradicció, perquè reconeixen vostès que la llengua és cultura i la cultura sovint és feble i pel seu propi valor immaterial necessitem tenir cura d'ella.

Per tant, deixin de mentir i manipular la gent, si us plau, nosaltres evidentment no podem sentir-nos més lluny d'aquest redactat i per suposat votarem en contra del redactat sencer.

El president

Moltes gràcies.

I passem a la votació perquè no hi ha esmenes.

Podem votar-la totes junta, sí? *(Pausa.)*

Doncs, vots a favor?

Dos vots a favor.

Vots en contra?

La resta de grups.

Els vots a favor eren del Partit Popular i VOX, la resta de grups en contra.

Per tant, decau.

Proposta de resolució sobre el teatre auditori públic de Cambrils

250-00798/15

I passem a la següent, que és el següent punt de l'ordre del dia, que és el punt número 5, que també és una proposta de resolució de Comuns, en aquest cas sobre el teatre

auditori públic de Cambrils, i per defensar-la té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, perdó, un minut. *(Pausa.)* Perdó. Bé, de fet, gràcies, president. La proposta és com molt clara, va en la mateixa línia d'alguna de les propostes que hem anat presentant tant el meu Grup com d'altres grups parlamentaris, és d'alguna manera que des d'aquesta comissió puguem fer un crit d'alerta al Govern perquè posi atenció en l'estat que tenim alguns equipaments culturals que hi ha arreu del territori i, sobretot, amb els problemes que hi ha precisament d'inequitat territorial i aquesta concentració de grans equipaments en bon estat a determinades ciutats i sobretot a l'àrea metropolitana, mentre que tenim altres llocs que estan claríssimament abandonats i sense els recursos necessaris per poder garantir una oferta cultural i aquests drets culturals que estem debatent en aquesta llei.

I seria el cas del que seria justament l'equipament públic de Cambrils, que és una ciutat amb quaranta mil habitants gairebé, i no disposa d'un equipament públic adequat pel desenvolupament de la seva activitat cultural. Que per això Cambrils té un projecte de fer un teatre auditori públic, que va quedar interromput l'any 2010, i quan ja estaven gairebé completats els fonaments i l'estructura principal, un edifici que està situat al costat de l'actual estació d'autobusos i que segueix inacabat des de fa més d'una dècada, tot i que amb l'estat que està actualment podria reprendre les obres amb una actualització tècnica i funcional.

I, per tant, el que fa aquesta proposta de resolució és demanar que d'una vegada per totes es reprengui aquest projecte i es posi en marxa per arribar a la seva culminació en tres fases diferents. Una primera fase d'obertura parcial per produccions teatrals i musicals de petit i mitjà format, una segona fase que serveixi per traslladar també l'escola municipal de música i, finalment, una tercera fase que seria per completar la caixa escènica i l'equipament tècnic definitiu.

Nosaltres el que volem fer amb aquesta proposta de resolució treballada evidentment amb l'agrupació local de Cambrils, és que el teatre signifiqui una oportunitat única perquè Cambrils tingui finalment un espai públic de referència per les arts escèniques

i la música, que a més a més també serviria per reforçar l'equació territorial i cultural del Camp de Tarragona.

La proposta resolució és senzilla, als punts el que demana és que es reconegui la importància del teatre auditori públic de Cambrils, que hi hagi un compromís per part del Parlament en defensar sobretot el caràcter públic i cultural del teatre, i que sigui el Govern qui incorpori aquest teatre dintre del Pla d'infraestructures i prioritzi mitjançant també un conveni amb l'Ajuntament de Cambrils.

Per tant, demanarem el suport de tots els grups parlamentaris perquè aquesta proposta pugui tirar endavant i perquè des de Cambrils hi hagi més força per demanar aquest teatre per la població de Cambrils i dels voltants.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Hi han esmenes presentades pel Grup d'Esquerra Republicana i pel Grup Socialista. Té la paraula la diputada Raquel..., (*Veus de fons.*) Ah, sí, d'acord, la diputada Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

D'acord, és veritat. Gràcies, president. Bé, agrair al Grup dels Comuns la presentació d'aquesta proposta de resolució. Coincidim plenament en la necessitat de recuperar i de completar el projecte del teatre auditori públic –i assenyalo i poso l'accent en públic–, de Cambrils. Ho ha explicat bé la diputada, ho posa també a l'exposició de motius, és un equipament necessari per a Cambrils, tenint en compte les dimensions de la població. És important pel Camp de Tarragona, també pel paper que juga Cambrils i en aquesta visió metropolitana que tenim al Camp de Tarragona i també ha de formar part d'aquest valor estratègic en el sistema públic d'equipaments culturals al nostre país.

Des d'Esquerra entenem la cultura com un pilar de la democràcia, de la cohesió social i de la llibertat individual i col·lectiva i entenem, per tant, que des de les institucions hem de promoure aquests espais. De fet, en la presentació que s'ha fet de l'informe del Conca es parlava d'aquesta inequitat territorial i l'absència d'un equipament d'aquestes característiques en un municipi com Cambrils posa en evidència que els

ciutadans i ciutadanes de Cambrils tenen més dificultats d'accés a l'àmbit cultural que no pas els ciutadans d'altres territoris amb una població, amb una dimensió semblant. Per tant, és evident que és necessari.

També coincidim plenament en defensar el caràcter públic i cultural de l'equipament, tal i com fa explícit el punt 2 de la resolució i creiem que no ha de ser una proclamació retòrica per no córrer el perill que l'equipament acabi tenint altres usos o que l'equipament acabi en mans de privats. Creiem que la col·laboració publicoprivada en aquest cas és necessària, però entenent aquest com un equipament públic.

Per tant, també dic que hem presentat una esmena que en aquest cas el que volíem era ampliar els usos de l'edifici, perquè l'experiència ens ensenya que com més ús es tregui d'un edifici més pràctic és, més vida se li dona i, per tant, també agraïm als Comuns que ens hagin acceptat aquesta esmena o hem fet aquesta transacció finalment per poder millorar una proposta de resolució que entenem que és necessària.

I, per tant, tindrà tot el nostre suport.

El president

Gràcies, diputada. I el diputat Bondesio pel Grup Socialista i Units per Avançar.

Alberto Bondesio Martínez

Gràcies, president. I gràcies també al Grup dels Comuns per haver proposat aquesta proposta de resolució tan necessària per Cambrils, com també per la resta del Camp de Tarragona, precisament per vertebrar els drets culturals a tot el territori de Catalunya i aportar aquesta visió. També gràcies al Grup d'Esquerra Republicana per haver fet aquesta aportació, aquesta esmena posant èmfasi en la necessitat de dotar aquest equipament d'aquesta versatilitat i per ampliar els usos que se'ls pugui donar.

Gràcies per haver introduït les esmenes del PSC perquè aquest territori, aquest teatre auditori de Cambrils ja va idear-se fa molts anys, liderat per un govern municipal del PSC i, quan fa unes setmanes em vaig parlar amb l'actual regidor de cultura del PSC, doncs ell no podia estar més d'acord amb aquesta resolució.

I el nostre Grup Parlamentari sense cap mena de dubte hi donarem suport. I donarem suport a aquest teatre auditori públic de Cambrils per quatre raons fonamentals. En

primer lloc perquè Cambrils necessita aquest equipament. Cambrils ha d'exercir aquesta centralitat que també té en aquest Camp de Tarragona més metropolitana. Segon, perquè té aquest caràcter públic i obert a tota la ciutadania. Tercer, per poder incorporar aquest teatre auditori públic com a prioritari i poder-ne acabar les seves obres dintre del Pla d'equipaments i serveis culturals de Catalunya següent. I ja per últim per trobar aquestes complicitats amb la resta d'administracions.

La proposta de resolució parla d'altres nivells d'administracions, de la Diputació, de l'Ajuntament i també per incloure'l al sistema públic d'equipaments escènics i musicals de Catalunya. Tot plegat per fer un teatre auditori públic de Cambrils obert a la ciutadania i que, per fi, la ciutadania de Cambrils pugui gaudir d'aquest equipament, no només per ells mateixos, sinó també per la resta de la ciutadania del Camp de Tarragona.

Gràcies, hi votarem a favor.

El president

Gràcies, diputat. I la diputada Roldán, del Grup del Partit Popular.

Lorena Roldán Suárez

Sí, moltes gràcies, president. Agrair aquesta proposta del Grup dels Comuns per un equipament que, com ja s'ha dit, és bàsic i necessari a Cambrils. De fet, farà unes setmanes la consellera de Cultura va poder estar al municipi, va parlar amb els membres del consistori entre els quals formem part juntament amb altres grups municipals, i li vam traslladar també aquesta necessitat i aquestes prioritats que té Cambrils en aquest sentit d'espais culturals.

Jo crec que –evidentment i se n'ha parlat també donada la dimensió i l'activitat que té la ciutat de Cambrils–, és evident que necessitem infraestructures culturals que siguin adequades, i la posada en funcionament d'aquest teatre auditori públic pot contribuir moltíssim a millorar l'oferta escènica, a dinamitzar l'activitat local i reforçar també l'atractiu del municipi. Nosaltres considerem encertats els punts que impulsen la finalització del projecte, la cooperació institucional i la seva integració en circuits públics, perquè aporten planificació, aporten estabilitat i també rendiment social.

També trobem molt oportuna aquesta transacció a la que s'ha pogut arribar per poder utilitzar de manera més polivalent aquest espai, però sí que és veritat que discrepem únicament en el punt número 2. Nosaltres creiem que excloure de manera taxativa qualsevol fórmula de participació privada no és una posició que sigui realista. La col·laboració publicoprivada –i de fet n'hem parlat en un dels debats anteriors–, quan està ben regulada i quan està sotmesa a control públic pot ser una eina molt útil per accelerar projectes i per optimitzar recursos i, per tant, demanem votació separada d'aquest punt número 2, però sí que donarem suport a la resta de punts a la proposta.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I el diputat Manuel Jesús Acosta, del Grup de VOX.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies, president. Efectivamente, es fundamental proceder a la finalización de la construcción del Teatre Auditori de Cambrils. Debo recordar que, por culpa de la negligencia de los sucesivos gobiernos municipales del Partido Socialista, de Junts i d'Esquerra su construcción lleva paralizada quince años. En la actualidad solamente está edificada la estructura de hormigón, quedando pendiente toda la obra civil, es decir, pavimento, cubierta, instalaciones, sanitarios, revestimiento de la fachada y no solamente el equipamiento técnico.

Claro que apoyamos que el Teatre Auditori de Cambrils, que ahora *els Comuns* pretenden rebautizarlo como Teatro Auditorio Público, entre a formar parte del Pla d'Infraestructures Culturals de Catalunya, 2025-2030 y que se formalice un convenio de colaboración entre l'Ajuntament de Cambrils i la Diputació de Tarragona para asegurar la financiación y la gestión, ya que es imposible que pueda asumir todos los costes exclusivamente el Ayuntamiento, puesto que tan solo el capítulo 1 y el capítulo 2 de su presupuesto consumen el setenta y cinco por cien del mismo.

No obstante, en relación con el punto 2, votaremos en contra. Nuestro voto en contra no quiere decir que estemos a favor de la privatización. Se lo digo, señora Segovia, porque esto a veces usted se confunde. Es para señalar la mala intención de ustedes, de los Comunes, al inferir que cualquier tipo de concierto se traduce, según su lógica comunista de manual, en una alteración de la finalidad o limita el acceso público.

Asimismo, les recuerdo que el citado por ustedes Pla d'Equipaments i Serveis Culturals de Catalunya 2025-2030 tiene como objetivo promover equipamientos culturales de proximidad que serán públicos y privados. Así pues, les recomendamos que la próxima moción la traigan un poquito más trabajada.

Además, en un ejercicio de incoherencia política, podríamos decir que incluso soez, el Grupo Municipal dels Comuns en Cambrils, hace unos días votó a favor de un convenio entre el Ayuntamiento y la Generalitat de externalización de la construcción de viviendas sociales, llegando incluso al extremo de externalizar hasta la adjudicación de las viviendas.

Muy bien, pues por eso nosotros pediremos el voto separado del punto 2.

Gracias.

El president

Moltes gràcies. I ara per posicionar-se també el Grup de Junts.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies. Pensava que hi havia més esmenes i per això no he dit res. Bé, en tot cas, nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta. És un d'aquells elements que en el Camp de Tarragona i en el conjunt del país més vergonyeta fa. Quan es van interrompre les obres el 2010, doncs, fins i tot s'havia nomenat director. Jo crec que és de les poques vegades que hem vist que en algun lloc es nomeni el director quan les obres no estan ni finalitzades.

Per tant, la gent del Camp de Tarragona realment ho hem viscut amb una certa vergonyeta, això, no?. Per tant, celebrem aquesta iniciativa dels Comuns i també celebrem que el partit que en aquell moment estava a l'alcaldia, que va parar les obres, avui dia també estigui a favor d'aquesta proposta.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara, per posicionar-se la diputada Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, gràcies. Per informar els grups que ja tenen la transacció a la qual hem arribat amb el Grup d'Esquerra Republicana. També hem acceptat les esmenes del Grup Socialista i, evidentment, per la incompetència lectora i la demagògia del representant de VOX, no cal destinar-hi ni un segon més.

Gràcies.

El president

Molt bé.

Per tant, passem a la votació, en el benentès que s'accepten totes les esmenes, la transacció de la qual disposen i que el punt número 2 el votem per separat.

I, per tant, passem a la votació del punt 2, si els sembla.

Vots a favor?

Vots a favor, 10, del Grup dels Comuns, Esquerra, Junts i PSC.

Vots en contra?

Del Grup..., 3, del Grup..., Partit Popular, 12, Partit Popular i de..., no?, perquè... *(Pausa. Remor de veus.)* D'acord, doncs això, efectivament, 3 no, que és el PP i VOX, els no i, per tant, s'aprova el punt 2.

I ara votem l'1, 3, 4, 5, 6, i insisteixo, amb les esmenes i la transacció. I la transacció, per tant, eh?, que és un punt més.

Vots a favor?

S'aprova per unanimitat.

La següent... *(Jordi Bertran i Luengo demana per parlar.)*

President, li puc demanar paraula?

El president

Sí, per favor.

Jordi Bertran i Luengo

Podríem demanar canvi d'ordre, si fos possible, perquè la diputada Montse Ortiz està en una altra comissió que va una mica més lenta del previst.

El president

Em sembla que ens passa a més grups. Per tant, però això està..., si els sembla bé, fem el canvi o tenen algun problema amb...? El canviem vol dir, diputat, que vostè ha vingut segurament per aquesta que ve ara i si no li importa ens haurà d'esperar, haurà de gaudir una estona més del desenvolupament de la comissió. (*Remor de veus.*) És possible? Sí? Ho poden sostenir? Sí? Vinga, doncs.

Proposta de resolució sobre la degradació de les voltes del circ romà de Tarragona situades a la plaça dels Sedassos

250-00807/15

Fem el que seria el darrer punt de l'ordre del dia, que el fem ara i després farem el punt número 6, que és la proposta de resolució, també, en aquest cas, del Grup de Junts, sobre la degradació de les voltes del circ romà de Tarragona, i té la paraula el diputat Jordi Bertran, de Junts.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. I gràcies als grups per acceptar el canvi d'ordre. Bé, les voltes del circ romà de la plaça del Sedassos són un tram de les voltes d'aquest monument declarat Patrimoni de la Humanitat per part de la UNESCO. En aquestes voltes, actualment, hi ha una sèrie de veïns, perquè les voltes del circ romà de Tarragona tenen aquesta utilitat encara avui en dia. No solament les voltes, també les muralles, és a dir, hi ha una part del patrimoni romà que és habitat o usat per usos comercials. Per tant, nosaltres el que hem traslladat és la problemàtica d'aquest veïnat en aquest tram del circ romà de Tarragona.

Hi ha una sèrie de filtracions d'aigua que s'han anat agreujant a base d'anys, que provenen del carrer que està per damunt d'aquestes voltes. És a dir, les voltes sostenen un carrer. Això és aquesta reutilització històrica del patrimoni que hi ha hagut a la ciutat de Tarragona, i provoquen unes filtracions que han quedat perfectament documentades. Aquest carrer és el carrer dels Ferrers, que és un carrer d'origen medieval.

Nosaltres, davant de la inacció per reparar aquestes obres, que estan perjudicant tant el veïnat com el propi patrimoni, el que demanem en aquesta proposta de resolució

és que, després que la Sindicatura de Greuges, al maig del 2025, ja hagi instat el Govern municipal a actuar, que la Generalitat de Catalunya apliqui la llei vigent de patrimoni, concretament l'article 68, i ordeni al Govern municipal que es repari els danys que s'han causat i que han quedat acreditats ja per la Sindicatura de Greuges.

Paral·lelament, som conscients que això no és un tema puntual, sinó que la situació de les aigües a la part antiga de la ciutat de Tarragona és molt complexa. Això ultrapassa, per suposat, les possibilitats econòmiques i logístiques de l'Ajuntament de Tarragona i, fins i tot, considerem que ultrapassa les del Govern de la Generalitat.

I, per tant, el que sí que demanem és que –i aquí hem transaccionat una esmena amb relació a aquest punt, amb el PSC–, que s'insti l'Estat per tal que es compleixin les directrius de la UNESCO, que demana que quan hi hagi afectacions greus com és el cas que es produeixen a Tarragona, s'intervingui en l'elaboració d'un pla director de més llarg abast, que no sigui només el cas aquest puntual. Per tant, considerem que, com l'Estat en això, amb la UNESCO, és qui es relaciona i qui té competències en tota aquesta temàtica, s'impliqui també per una elaboració d'un pla director d'humitats, que permetin analitzar d'on provenen el conjunt de les aigües subvàlvies i les aigües subterrànies –els tècnics utilitzen aquest nom–, que circulen per sota de tot el patrimoni romà de Tarragona.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. I ara la diputada Rocio Garcia, del Grup Socialista i Units per Avançar.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, president. Bona tarda de nou. Fer política útil és treballar per enfortir els serveis públics, fer-ho amb diàleg amb la ciutadania, entre les administracions, arribar a acords i actuar amb celeritat per transformar i millorar els territoris, la vida de la gent i també el seu patrimoni cultural. És el que ha fet i fa el Partit dels Socialistes de Catalunya quan governa i és el que s'està fent ara mateix a Tarragona.

El Conjunt Arqueològic de Tàrraco va ser declarat l'any 2000 Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO, i vint-i-cinc anys després, el 2 de setembre passat, i

coincidint amb aquesta commemoració, el Govern de la Generalitat amb l'Ajuntament de Tarragona anunciaven la signatura del Conveni de Col·laboració del Departament, del Consistori i a la qual també s'afegia la Diputació de Tarragona, per protegir, conservar i restaurar el gran patrimoni de Tàrraco. Es creava el seu consorci, s'aproven els Estatuts Reguladors, tal com ho indicava la UNESCO, i que, a més, atén catorze monuments romans ubicats a la ciutat i a la comarca del Tarragonès.

Es demostra així que el diàleg i la col·laboració entre administracions permet avançar més i millor en cultura, conservar i protegir el patrimoni, alhora que es garanteixen els recursos pel manteniment del seu llegat històric. La Generalitat ja ha confirmat una inversió total d'1.200.000 euros entre els anys 25 i 28. El Govern d'Espanya destinarà com a mínim cent mil euros cada any per aquesta finalitat i ara ens referirem a les millores que necessiten les voltes del circ romà de Tarragona que, com deia el diputat Bertran, són de màxima complexitat.

N'hem presentat dues esmenes, una ha estat acceptada i pensem que les dues milloraven la proposta de resolució. La primera veiem que no és acceptada, però la voluntat que teníem i que tenim és la de trobar els ajustaments, els consensos i no la confrontació. Igualment, les votarem a favor, votarem els dos punts a favor i nosaltres pensem que atenem les reclamacions i les demandes en temps i forma i també el diputat deia que era molt complex, un tema difícil i, per tant, ens fa pensar que si és difícil la solució és difícil de poder-la dur a terme.

Òbviament coincidim que a la zona de la plaça dels Sedassos i el carrer Ferrers, com aquestes zones de la part alta de Tarragona, existeix un problema de circulació d'aigües que poden causar afectacions a les estructures del circ romà. El consistori s'ha compromès a atendre-les amb els seus serveis tècnics, a planificar un calendari d'intervenció imminent i des del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, proposem –i aquesta és l'esmena acceptada–, instar el Govern de l'Estat a desenvolupar un pla de recerca tècnica per tal de perfeccionar els mètodes d'intervenció en el circ romà de Tarragona, així com impulsar la redacció d'un estudi de circulació i desguàs de les aigües per tal de solucionar les filtracions d'aquesta part alta de la ciutat.

Des de l'Ajuntament de Tarragona s'està treballant fermament per posar solucions a problemes que venen de molt lluny i de difícil solució i pensem que ara s'estan podent

accelerar gràcies a aquestes col·laboracions amb el Govern d'Espanya i el Govern de Catalunya, que tant necessitava el consistori de Tarragona. Per tant, pensem que la ciutadania i els tarragonins i les tarragonines saben que amb més recursos –si arriben a Catalunya–, i amb més recursos –si tenim pressupostos–, Tarragona pot millorar el seu patrimoni.

Esperem que el Grup proponent també faci cas al que demana la ciutadania de Tarragona i també doni suport als pressupostos allà on pot fer-ho.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I la diputada Raquel Sans, del Grup d'Esquerra.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Agrair a Junts la presentació d'aquesta proposta de resolució i agrair que tornem a parlar de Tarragona a la Comissió de Cultura. Jo ja m'estava espantant que marxàriem avui sense parlar de Tarragona, però no.

En tot cas anunciar el vot favorable a aquesta proposta de resolució. Com deia el diputat Bertran les patologies per filtracions i humitats sostingudes en el patrimoni arqueològic romà de Tarragona no són una qüestió menor, perquè n'afecten la conservació material i obliguen també les administracions a actuar amb celeritat i criteri tècnic. I també, com s'ha posat de manifest, no és una cosa senzilla però sí que és una cosa que ens obliga, perquè el patrimoni de la Tàrraco romana, el patrimoni arqueològic de la Tàrraco romana és un patrimoni material de la humanitat i per tant té el reconeixement de la UNESCO i ens obliga a aquesta preservació, ens obliga a totes les administracions.

Des del Grup d'Esquerra Republicana fa temps que defensem una política de patrimoni basada en la prevenció, en la planificació i els recursos estables i ho hem traslladat amb iniciatives recents al capdavant de l'Ajuntament de Tarragona reforçant convenis de conservació i manteniment del conjunt patrimonial i fent participar també en aquest cas la Generalitat en l'àmbit del patrimoni i la preservació d'aquest patrimoni.

Valorem, com deia la proposta presentada per Junts, que es posi el focus en aquesta necessitat d'actuar, de fixar calendari i de fonamentar les decisions en informes tècnics, és fonamental en aquest cas. Per tant, compartim l'enfocament, cal una diagnosi clara, calen responsabilitats definides i execució perquè sinó, són aquelles coses que no se sap ben bé qui les ha d'afrontar, però creiem que és responsabilitat de totes les administracions. I com deia la diputada del PSC, creiem també que el consorci de recent creació ha de ser una oportunitat precisament per poder coordinar totes aquestes accions.

Creiem que aquí és on la raó ha de ser d'aquest consorci, que ha de permetre aquesta capacitat executiva, aquesta capacitat de col·laboració entre les administracions per poder donar resposta a un problema que, com es deia, ve de lluny i que necessita aquesta actuació ràpida, però que alhora necessita una actuació sostinguda.

Per tant, hi donarem suport i agraïm –com deia–, al diputat Bertran la presentació d'aquesta proposta de resolució.

El president

I ara, pel Grup del Partit Popular, diputada Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí, moltes gràcies, president. Agrair aquesta proposta que ens porta avui el Grup de Junts. Jo seré breu perquè la veritat és que és una proposta molt exhaustiva, amb una exposició de motius que explica de manera detallada tot el que ha passat, com hem arribat a aquesta situació i sobretot quines solucions poden pal·liar una mica el que està passant i, per tant, nosaltres avanço que donarem suport a tots els punts d'aquesta proposta.

Parlàvem ara del consorci que, de fet, vam debatre en l'anterior sessió de la Comissió de Cultura i nosaltres ens hi vam oposar i jo, és que tinc els meus dubtes, no sé si suposarà una oportunitat, com deia la diputada Sans, o més aviat un entrebanc. I nosaltres ens posicionem aquí, perquè si veiem una mica el que ha passat fins ara, doncs bé, tenim el patrimoni a Tarragona com el tenim i ja n'hem parlat també d'altres parts d'aquest conjunt arquitectònic, no? I nosaltres estem molt preocupats i sí que és veritat que en aquest sentit jo he de dir que m'ha sobtat una mica la intervenció de la

diputada Garcia que deia, bé, si tenim pressupostos podrem..., bé, no, però clar, si tenim, i sinó, què fem? Que caiguin les voltes?

Vull dir, clar, és que aquí ens hem de posar ja mans a l'obra perquè sincerament el que no podem fer és arribar a la situació que, per exemple vam arribar el 2019 amb l'amfiteatre que és, diguem-ne, no ho sé, la joia de la corona a Tarragona, que el vam haver de tancar per problemes de seguretat perquè no s'havia fet el manteniment adequat. Per tant, això de venir aquí a dir, oh, bé, miri, si tenim pressupost..., traslladem la responsabilitat a la resta de grups. No, escolti, vostès han apostat per un consorci de col·laboració amb altres entitats, dona la casualitat que estan en aquest moment governant, tant a nivell de Govern d'Espanya com governant aquí a la Generalitat i, per tant, doncs escolti, faci les negociacions que convinguin i posem diners a Tarragona, al seu patrimoni.

Perquè està molt bé celebrar els vint-i-cinc anys, però si seguim així potser no en celebrem cap més.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I pel Grup de VOX en Catalunya, el diputat Manuel Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

*Sí, moltes gràcies, president. És evident que les reclamacions que fa ara el Grup proponent en aquesta proposta de resolució són totalment raonables i per això nosaltres votarem a favor. I com que parlem sobre el nostre llegat romà, si em permeten, que és necessari i que hem de preservar, com va en aquesta línia la proposta de resolució, conviene recordar lo que dijo Cicerón hace más de dos mil años en *De oratore*, dijo: «La historia es verdaderamente testigo de los tiempos, luz de la verdad, vida de la memoria, maestra de la vida, mensajera de la antigüedad.» Lo digo y lo traigo a colación porque aquí la verdad ha sufrido un gran atentado esta tarde en esta comisión, paradójicamente la comisión de cultura.*

Dice la diputada socialista Navarro que todas mis intervenciones literalmente son en castellano. Falta usted a la verdad, ha mentido, porque es que hoy mismo en la defensa de mi posición sobre la propuesta de resolución del Grupo Parlamentario els

Comuns sobre la dotación la ayuda a l'Orquestra Simfònica del Vallès i de la Fundació Òpera a Catalunya he fet la meva intervenció en català. Y, además, yo voy a hablar como me dé la gana, no me lo va a imponer usted ¿Y usted cuántas veces ha hablado en castellano desde que está aquí y que según usted pues el partido Socialista defiende una Cataluña bilingüe? ¿Cuántas veces? No le he oído nunca en ninguna comisión y en ningún pleno hablar en castellano.

Por otro lado, lógicamente si usted miente en estos presupuestos toda su argumentación, que decía que he incurrido en profundas contradicciones cuando hablaba de mi propuesta de resolución sobre el Pacte Nacional per la Llengua, todo carece totalmente de credibilidad, porque usted ha mentido.

Y finalmente a la señora Segovia, hombre, yo le he argumentado con argumentos que puede usted discutir como quiera, pues que precisamente nuestro modelo es el de colaboración publicoprivada en el caso de Cambrils y le he dicho además que el Pla d'Estructures 25-30 contempla las inversiones y la colaboración publicoprivada. Entonces, si usted tiene que refutar lo que le estoy diciendo, no me descalifique, no me insulte. Bueno, puede hacerlo porque a lo mejor está en su ADN, pero lo lógico sería que en sede parlamentaria pues hiciera un debate con argumentos que pueden ser pues aceptados por todos, por algunos, o por ninguno.

Muchas gracias.

El president

Molt bé. Acabem el torn i jo crec que les al·lusions després, perquè han sigut clares i no sobre el tema, sinó sobre una proposta anterior. Però té la paraula ara la diputada Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Crec que si revisem l'acta, l'únic que ha utilitzat la paraula soez, que potser es podria considerar un insult, ha estat el portaveu del Grup de VOX. Jo ja no m'hi remetré més. Crec que l'únic que ha dit és que les seves intervencions no mereixen que jo perdi el temps i, per tant, no diré res més al respecte.

Sobre aquesta proposta de resolució, de fet, expressar el nostre vot a favor de tots els punts.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I la diputada Gisela Navarro per al·lusions, suposo, o per contradiccions o..., en tot cas té la paraula per un minut.

Gisela Navarro Fuster

(La diputada riu.) Per una barreja de coses, gràcies, president. No, dir-li al senyor Acosta que per sort aquí s'està tot gravant i hi ha una acta. Per tant, abans de dir la paraula mentida, que jo estic mentint en la meva intervenció jo el que he dit és que vostè ha fet una afirmació, tant en la seva exposició com en la seva proposta de resolució, que diu que el castellà està perseguit. I jo li dic, què curiós que estigui perseguit quan vostès sovint, i he dit sovint, no he dit sempre, bé, està gravat, ara quan arribi a casa abans de sopar se la repassa, no passa res. I he dit, sovint s'expressen en castellà al Ple o aquí a la comissió i ningú els persegueix. O no sé si quan surt d'aquesta porta algú l'està perseguint. Jo crec que no. Per tant, no estarà tan perseguida la llengua castellana.

I el que jo he dit referint-me al meu propi partit és que vostè en la seva part expositiva a la proposta de resolució diu que el PSC o que el Govern socialista és un govern separatista. I jo li he avançat, per si no ho sabia o no tenia molt clar, crec que tots els grups ho saben, és que el meu grup parlamentari, el meu partit no és independentista. He dit, som catalanistes i defensem la llengua catalana perquè és la nostra responsabilitat, igualment que la seva hauria de ser, defensar una llengua que es troba en una situació de perill.

El president

Aclarit, aclarit. Diputat Acosta, aquí som flexibles i..., endavant, digui, digui.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, no, és veritat, senyor president, la veritat és que normalment vostè actua i fa la seva funció amb amabilitat, això sense cap mena de dubtes. Jo només vull dir que, si us plau, quan revisi la gravació, se n'adonarà que ha dit el que jo he dit i que si a la propera sessió, si és el cas, si pot dir-ho públicament el que ha dit o no ha dit, eh?

I finalment, quant a la senyora Segovia, doncs només dir que «*no ofende quien quiere, sino el que puede.*»

Muchas gracias.

El president

Aclarides les coses, sí, sí, ara queda..., tornem a la moció, a la proposta de resolució.

I, per tant, per posicionar-se sobre les esmenes...

Jordi Bertran i Luengo

Bé, agrair el debat i les aportacions dels diferents grups. Hem acceptat l'esmena en el punt 2 per part del PSC i jo el que sí que vull recordar i posar com a exemple és que si en aquest moment, en el Consorci de Tàrraco, al qual nosaltres donem suport, l'Estat estigués integrat, ens hauríem estalviat haver d'instar des del Govern de la Generalitat al Govern de l'Estat, perquè ja estarien dins i serien copartípics d'aquesta solució.

Aquest és un primer exemple que ens anirem trobant en més ocasions. Per això reclamàvem, estant a favor del Consorci, que l'Estat també hi fos dins.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat.

Per tant, passem a votació en el benentès que l'esmena número 2 ha estat acceptada, la primera no, i si els sembla, hem de votar junts, podem votar-ho junts, eh? *(Pausa.)*

Vots a favor de la resolució?

Per unanimitat.

Proposta de resolució sobre la conservació dels molins paperers

250-00804/15

I ara passem al punt anterior, que és el 6, que passarà a ser el darrer, que és sobre la conservació dels molins paperers, que presenta el Grup de Junts. Agrair als grups el canvi, i particularment al diputat Riba, que és el que venia per presentar com a diputat del territori, imagino, aquest punt. Endavant..., diputada de Junts, endavant.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president, i en primer lloc, compartir les paraules del president i agrair a tots els grups el gest que ens han deixat passar la proposta al final de l'ordre del dia. En tot cas, la història del paper és també la història del nostre país. L'any 1194 ja hi ha constància d'un primer molí paperer a Santa Maria del Camí, avui entre Veciana i Argençola. Al segle XIII, Capellades ja era un municipi paperer reconegut, i amb el temps la conca de l'Anoia, que era el Penedès, es van convertir en un dels principals districtes industrials de Catalunya, amb prop de vuitanta molins inventariats, als quals cal sumar els de Francolí i el Fluvià. Durant segles, el paper produït al Principat, i especialment el de Capellades, es va donar a conèixer a l'Estat i a Amèrica Llatina.

La industrialització del segle XVIII va situar Catalunya al capdavant del progrés europeu, però també ens ha deixat un llegat patrimonial que avui defineix el paisatge i, en alguns casos, encara l'activitat econòmica de moltes comarques.

Els molins paperers són patrimoni històric i no podem permetre'ns perdre allò que ens ha definit com a nació industrial i emprenedora. És cert que aquest Parlament ja va impulsar l'any 2002 un catàleg de molins paperers, però la realitat és que això no ha impedit la desaparició de molts d'ells. I també sabem que la simple declaració com a BCIN o BCIL, per si sola, no garanteix la preservació si no va acompanyada de recursos i de nous usos.

Per això presentem avui aquesta proposta. Defensem protegir tots els elements que tècnicament siguin necessaris preservar, però també preservar-los com a conjunt, perquè el valor no és només individual, sinó que és històric, paisatgístic i col·lectiu. La nostra proposta es fonamenta en cinc pilars.

Primer, la creació d'una comissió d'estudi amb participació del Departament de Cultura, la Diputació i els Ajuntaments per elaborar un pla director dels molins paperers a l'Anoia i a l'Alt Penedès. Segon, treballar immediatament amb els Ajuntaments per evitar nous enderrocs, garantint alhora la seguretat jurídica. Tercer, establir un marc normatiu que reguli els usos futurs i en garanteixi la sostenibilitat. Quart, dotar-ho d'una partida pressupostària específica, perquè sense recursos no hi ha preservació real. I cinquè, donar suport a la candidatura perquè una selecció de molins sigui reconeguda per la UNESCO, reforçant així la protecció internacional.

En definitiva, és una proposta que té com a objectiu garantir una part del nostre patrimoni, que és història viva de la industrialització catalana, del caràcter emprenedor que ha definit el nostre país. Són símbol de progrés, de treball i d'identitat nacional. Cal protegir-los i garantir-los el futur.

I per tot això demanem el suport d'aquesta proposta als diferents grups parlamentaris.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada Montse Ortiz. I ara per defensar les esmenes i posicionar-se, el diputat Jordi Riba, del Grup Socialista i Units per avançar.

Jordi Riba Colom

Moltes gràcies, president. Hi ha indústries que expliquen un país sense alçar massa la veu i la paperera n'és un cas, modesta en aparença, però decisiva per entendre com Catalunya va passar d'una economia d'oficis dispersos a una cultura productiva capaç d'articular mercats, coneixement i capital.

Els molins paperers són d'aquelles infraestructures lentes que, més que fabricar un bé, van fabricar una manera de treballar, una disciplina del temps –la gestió de l'aigua, els esquilatges, les aturades–, fins i tot una gramàtica –el drap, la pasta, la cola, l'assecatge– i també una sociologia productiva basada en la confiança, en les comandes, en el crèdit, les marques i la reputació de les empreses productores.

La historiadora Lourdes Munné ha posat de manifest que l'Anoia va concentrar una tradició paperera antiga i constant, i que els molins no són només infraestructures industrials, sinó un sistema econòmic complet d'aprofitament hidràulic, d'especialització, de mestres, d'aprenents, de xarxes de subministrament i d'adaptació tecnològica al llarg del temps. A Capellades i les conques papereres el paisatge hidràulic del que formen part els molins no són només un decorat patrimonial, sinó la prova que l'energia, abans que el vapor i l'electricitat, ja ordenava la producció, la propietat i la localització industrial.

Així mateix, l'historiador Jordi Nadal va posar de manifest els molins com un element bàsic i essencial de la protoindustrialització a casa nostra, a Catalunya, generadora d'excedents, d'habilitats i de mercats. I així mateix, l'historiador capelladí Miquel

Gutiérrez ha posat de manifest com la indústria paperera va connectar el món rural amb el món urbà, essent una de les característiques de la nostra comarca, del nostre territori.

Els molins també han configurat elements antropològics, van fer possible una producció de paper a gran escala, cabdal per entendre l'expansió de la impremta o el desenvolupament de l'administració del comerç i de l'escola, de l'àmbit educatiu.

Quan mirem un molí, per tant, no només ho hem de fer com a patrimoni, convé resistir a una visió merament nostàlgica, sinó que cal entendre el paper i la seva rellevància com un element essencial en la modernitat material del nostre país. La història de continuïtat productiva, el fil que lliga territori i mercat, tècnica, cultura, artesanía i indústria, i que explica per què a Catalunya la modernització no sempre va arribar com una ruptura espectacular, sinó com una suma obstinada d'oficis que, pas a pas, van anar construint una economia.

La proposta de resolució mostra una preocupació que compartim plenament sobre la conservació dels molins i aquest paper que han de desenvolupar en la interpretació del nostre passat, del nostre present, i el compromís també amb el futur del nostre país i la preservació del patrimoni.

Per tant, votarem gairebé totes les propostes de la proposta de resolució favorablement. Fem una abstenció en el primer punt, en la mesura en què considerem –i així ho afirmem–, que el Departament de Cultura, la Diputació i els ajuntaments estan ja treballant en l'elaboració de les tasques per elaborar aquest pla director i, per tant, en aquest sentit fem aquesta abstenció, però que en cap cas representa cap mena d'objecció ni reserva en el fons mateix de la proposta de resolució, que agraïm la seva presentació.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara, l'honorable diputat Carles Campuzano.

Carles Campuzano i Canadés

Moltes gràcies, honorable president. És la segona vegada que en aquesta comissió, en els darrers temps, discutim propostes de resolució al voltant dels molins paperers.

Fa qüestió d'unes setmanes era a iniciativa del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, centrada exclusivament en el cas de l'Anoia. En aquest cas, la iniciativa de la senyora Ortiz s'amplia també als molins de la Conca del Foix i singularment de Sant Pere de Riudebitlles. Ja vam manifestar en aquella ocasió que compartíem la necessitat que el Govern desenvolupés polítiques en aquest camp.

Recordar aquí que estem sovint davant de propietats privades, fragmentades, això dificulta la intervenció pública. Estem parlant també de costos econòmics de rehabilitació que no són menors, que justifica per tant també la necessitat que el Govern de la Generalitat hi destini recursos que acompanyin les administracions locals en aquesta matèria, en un entorn que està sotmès a moltes pressions urbanístiques i que dificulten també les opcions de defensa del patrimoni, i alguns incidents s'han produït darrerament a l'Anoia en aquesta direcció. I finalment, convé trobar usos viables econòmicament sobre aquest patrimoni que volem rehabilitar.

I tot plegat justifica òbviament que el plantejament de la proposta de resolució de Junts tingui el vot favorable d'Esquerra Republicana de Catalunya. I possiblement, senyor president, jo em permeto suggerir que, com que dues vegades hem debatut sobre aquestes qüestions, potser valdria organitzar alguna visita al Museu de Capellades. Segurament ha estat de les qüestions que més haurem debatut en aquesta Comissió de Cultura i és possible que la gent de Capellades ens ho agraeixi.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Doncs, recullo la idea i procedirem. Gràcies, diputat Campuzano. Ara, el diputat Pau Ferran, del Grup del Partit Popular.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Aquesta és una proposta que comporta una oportunitat per fer allò que fa anys que sabem que cal fer. És a dir, cuidar un patrimoni industrial que sabem que és únic i que, si no hi actuem, acabarà desapareixent. Fa uns mesos, nosaltres ja vam presentar una proposta de resolució que anava totalment en aquesta línia i, per tant, ja avanço que hi votarem a favor. I és que els molins paperers de l'Anoia i de l'Alt Penedès expliquen una part essencial de la nostra història econòmica, del nostre

paisatge, i és urgent que hi posem ordre, planificació i recursos per tal de cuidar-los i de preservar-los.

En primer lloc, es proposa crear una comissió d'estudi per elaborar un pla director. No és que nosaltres siguem molt fans, la veritat, de crear comissions, però entenem que cal saber què tenim, en quin estat es troba i com ho hem de preservar. També es planteja en el segon punt, com en la nostra proposta també, iniciar els expedients per declarar BCIN aquells molins que ja són BCIL, un pas lògic que servirà per reforçar-ne també la protecció. També es demana treballar amb els ajuntaments per evitar enderrocs i definir un marc normatiu que permeti donar nous usos als molins.

Nosaltres, en la nostra proposta érem una mica més ambiciosos, volíem que es suspengui cautelament qualsevol enderroc, però en qualsevol cas també donarem suport perquè va encaminat al mateix. També, el que és imprescindible, un compromís pressupostari que s'esmenta en el punt 5 de la proposta, tot i que no sabem si hi haurà pressupost aquest any. De moment estem a febrer, senyors socialistes, i res, perquè sense recursos i la protecció tot el que acordem aquí, evidentment, quedarà en paper mullat.

I, finalment, donar suport a la candidatura de la UNESCO per situar aquest patrimoni en el mapa internacional i també reforçar el seu valor. En definitiva, com deia al començament, és una proposta que nosaltres entenem que és necessària i per això hi votarem a favor, tot i que esperem que no siguin acceptades les esmenes presentades pel PSC, perquè sempre es dilueixen els punts d'acord.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara el diputat Manuel Acosta, pel Grup de VOX en Catalunya.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies, president. Bé, nosaltres votarem a favor, és evident, perquè és part de la nostra identitat històrica, cultural, davant d'un món que s'està globalitzant, davant de la pèrdua de la nostra identitat per culpa de la immigració massiva indiscriminada, doncs hem de preservar tots aquests elements que són definidors, que són elementals, que són constitutius de la nostra societat, de la nostra identitat.

I, per tant, votarem a favor de tots els punts.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara la diputada Segovia, pel Grup de Comuns.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president, per anunciar el vostre vot a favor de la proposta.

El president

Moltes gràcies, diputada. I ara pel Grup de Junts, la diputada Montse Ortiz per posicionar-se sobre les esmenes.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. Pel que fa a les esmenes del Partit Socialista hem volgut fer una posició responsable i constructiva i posar per endavant el patrimoni, en aquest cas dels molins paperers, perquè creiem que és més important preservar-los i garantir-los el futur que no pas fer una política que després no ens porti ni a cap compromís ni a cap materialització del que al final acabem aprovant en aquesta comissió.

Per aquest motiu hem acceptat les esmenes 2, 4 i 5 del Partit Socialista, però no hem pogut acceptar l'esmena 1, perquè considerem imprescindible la creació de la comissió d'estudi. Tampoc l'esmena 3, perquè cal evitar de manera clara els enderrocs. I tampoc no hem acceptat l'esmena 6, perquè el que necessitem no és ni continuar ni treballant sinó, com hem dit, concretar i executar.

Per la resta de grups agraeixo el suport que s'ha rebut a la proposta.

I moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies.

I passem a la votació.

No sé si volen formar alguna votació separada pel... *(Rocio Garcia Pérez demana per parlar.)* Endavant, endavant.

Rocio Garcia Pérez

Sí, president. Demanem votació separada del punt 1 i de la resta es podria votar conjuntament.

El president

Molt bé, alguna més? (*Pausa.*)

Procedim a votar el punt número 1.

Vots a favor?

Onze, els grups del Partit Popular, VOX, Junts, Esquerra, Comuns.

Vots en contra?

Abstencions?

Abstenció del Grup del PSC, Socialistes i Units.

I, per tant, queda aprovat.

I ara votem la resta.

Vots a favor?

Per unanimitat.

Doncs, una vegada fets tots els punts, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT